

BM/263

F★GKRITISK
FRONTBLAD

14

1.12.76

Indhold:

Indledning ved FBG	s. 1.
Sygeplejeelevaktionen d. 11/11	s. 3.
Nej til blokadetaktikken ?	s. 11.
Bekæmp de parl. illusioner	s. 22.
Fagfront psykologi	s. 28.
Koordineringsgruppen i fronthuset	s. 30.
Husadministrationsgruppe	s. 35.
Børnegruppen MØDEINDKALDELSE	s. 37.
Aktiviteter i fronthuset	s. 38.
Arbejderklassen og arb.miljøet	s. 39.
Gøteborg Kex	s. 41.
Blokaden på Tousgården	s. 46.
Tobisserne	s. 49.

Indledning ved FBG.

1
 Dette frontblad er det første, som ikke bliver sendt pr. post til FFs medlemmer. Vi håber så mange som muligt vil begi sig ned til fronthuset (Wejlgade 53) 2.sal i forhuset og hente bladet. Endvidere minder vi om, at bladet samtidig er blevet prissat til 1 kr., som erlægges ved afhentningen. Og bladet er naturligvis stadig et internt FF-organ og kan således kun sælges tilmedlemmer, skollingshold o.l. Go' læsning!

Indholdet af dette nummer er ret blandet og for en del er det korte, informative oplæg, men de berører mange aktuelle områder i FFs aktiviteter og berøringsflader.

Sygeplejeelev-aktionerne d. 11/11.

Disse aktioner, som i Århus blev støttet af FF lokalemæssigt - fronthuset blev stillet til rådighed på alm. solidaritets-betingelser efter medicinerfrontens anbefaling - var velgennemførte efter intentionerne og festen i fronthuset om aftenen var en lovende start på de aktiviteter i fronthuset, som samler andre end frontmedlemmer. Om aktionen bringer vi her to artikler: 1) Informationer om aktionen i Århus, hentet fra medicinernes blad Acuta. 2) En længere vurderende artikel - fra før aktionen løb af stablen - fra Danske Lægestuderendes Landsråds blad Stud Med. Aktionernes baggrund i uddannelsens, sygehusvesenets og sygdommenes udvikling beskrives historisk, og der konkluderes i mål- og paroleformuleringer for det langsigtede arbejde.

Om parlamentarikken.

bringet vi to oplæg, som har indgået i diskussionerne på Nordisk om, boykot eller ikke-boykot af de styrende organer. Godt nok har de fleste fag (forhåbentlig) været igennem disse diskussioner før det nys overståede valg, men diskussionerne vil forstat være centrale i det studentepolitiske arbejde - osse fordi boykot kan blive aktuel på mange fag (eller generelt) til foråret. Nordisk-oplæggene argumenterer for debattens to hoved-synspunkter, og blev diskuteret intenst på faget før valget. Fagfronten var splittet på dette punkt. Ca. halvdelen gik ind for en blokadestrategi (Bryd med de parlamentariske illusioner). Den anden halvdel var for en fortsættelse af arbejdet i de styrende organer. Man blev derfor enige om at man ikke ville tage en afstemning om hvilken linie, der var Frontens - men ville lade begge linier køre åbent ud på studentermødet, som skulle tage den endelige beslutning. Studentermødet vedtog med 100 stemmer mod 70 at fortsætte arbejdet i de styrende organer.

Mht. papiret "Nej til blokadetaktikken ?" er det en lettere omskrevet udgave af den, der dannede grundlag for diskussionerne på Nordisk. Iflg. forfatterne er ændringerne mest sproglige undtagen mht. afsnittet om ad-

gangsbeholdning, som er ønsket.

Fagfront psykologi.

gør i et sort oplæg rede for den udvikling, som har ført til at der p.t. ikke eksisterer en egentl. front på psykologi. Oplægget er kun orienterende og vil senere blive fulgt op af en mere udbygget fremstilling.

Frontsrets koordineringsgruppe.

lægger ud i arbejdet for at opfylde sin informationsforpligtigelse om arbejdet i fronthuset, med et oplæg om diskussionerne i gruppen og de sager som står på dagsordenen i fronthuset nu. Vi vil godt i den forbindelse gøre opmærksom på, at koordineringsgruppens informationsforpligtigelse kun kan opfyldes fuldt gennem frontmedlemmernes aktive forhold til huset. Der er arbejdsopgaver nok til alle, og der er diskussions-
emner nok til alle.

Om lokaler i fronthuset.

Thyra skriver nogle ting, som dels behandler det praktiske lige nu mht. lokalebestilling osv. - og summerer nogle punkter om husadministrationsgruppens arbejde og nedsettelse.

Børnegruppen.

indklader til møde i fronthuset.

AKTIVITETSOVERSIGT

fra arrangementsgruppen i fronthuset. Den er værd at bide mærke i, for de fleste af arrangementerne er væbesøgte, så det er med at være på plænten!

Medicinerfronten/SAK

har udgivet et skrift på FadLs forlag om "Arbejderklassen og arbejdsmiljøet". Vi bringer her gruppens korte omtale af bogen.

Göteborgs Kex

I forlængelse af omtalen i FB 12 bringer vi her en beskrivelse og vurdering af begivenhederne på Göteborg Kex, skrevet af Bageri- og Biscuitarbejdernes arbejdsrådsvalg og Aktivgruppe.

Blokaden på Tougården.

En beskrivelse af begivenhederne på ungdomsklubben Tougården ved Celle-rupplanen. Et optryk af de aktionerendes løbeseddel.

Til sidst vil vi endnu engang gøre opmærksom på den ny måde at ordle FB på: MAN HENNER DET SELV! I FRONTHUSET! Derefter (når bladet er kommet ud og hentet af enkelte folk) forventer vi at oplysningen om at bladet er ude, vil brede sig som en steppebrand!

SYGPLEJELEVERNES AKTIONSDAG

HVA' LAVEDE SYGPLEJELEVERNE D. 11/II ?

Eleverne fra henholdsvis Århus Amtssygehus og Kommunehospitalet mødtes kl. 7 i Mejlgade 53. Alle fik udleveret nogle papirer der bla. anviste det lokale og den gruppe, hvor man skulle være. Efter et kort plenum blev de emner, grupperne skulle behandle uddelegeret, og folk gik straks igang med arbejdet.

Da Mejlgade 53 er sådan indrettet, at vi måtte fordele os i nogle huse med flere etager, var der mobiliseret en fast information og et højt-taleranlæg, så vi hele tiden kunne kontakte samtlige deltagere. Emnerne der blev behandlet var følgende:

- 1) Formålet med en 24 timers arbejdsmedlæggelse.
- 2) Vores fagforening DSR
- 3) Hvorfor socialmedicin er vigtig - Hvad skal vi bruge den til
- 4) Diskussion angående videre aktion.

Der herskede en helt fantastisk stemning, som ikke blev dårligere af den arbejdsiver, der blev udvist, og desuden den seriøsitet, hvormed problemerne blev debatteret.

Ud fra gruppernes oplæg blev der udformet en resolution, som alle tilstedeværende godkendte enstemmigt. Den fremhæver bla., at de ansvarlige myndigheder vil blive fastholdt til vi får bevis for at forhandlinger kommer igang, og giver resultater (se resolutionen side 4).

Efter frokost samledes vi igen, for at ordne de sidste ting omkring demonstrationen. Der blev malet "slikkepinde", organiseret folk til at sælge plakater og mærkater, uddele løbesedler, og desuden folk til demonstrationsvagter.

Kl. 15.15 udgik demonstrationen fra henholdsvis Amtssygehuset og Kommunehospitalet. Der var en fantastisk opbakning af sympatisører som deltog i demonstrationstøget, og de ca. 65 resolutioner vi modtog.

RESOLUTIONEN FRA D 11/11

Vi sygeplejeeleverne ved AKH og AAS, har på et fagligt møde d. 11/11 - 76 vedtaget følgende udtalelse:

"Vi kræver en revision af uddannelsen, og en ensartet uddannelse nu

- i overensstemmelse med opstillede krav.

På nuværende tidspunkt har de ansvarlige myndigheder modtaget et brev, hvorpå vi forlanger svar inden den 25/11!

Dette svar skal indeholde en dato, hvor forhandling om omtalte krav skal påbegyndes.

Vi forventer hurtig handling og snarlige resultater!

Vi vil med til rådighed stående midler fastholde de ansvarlige myndigheder indtil vi har fået bevis for at forhandlingerne kommer igang og giver konkrete resultater.

Vi anser det for ganske uforvarsligt og kortsigtet overfor patienter og samfund i overensstemmelse med opstillede landskrav, derfor:

MIN UDDANNELSE - DIN SUNDHED

Oplægget isat af
Sygeplejeelevernes pressegruppe

STØTTEARBEJDET PÅ MEDICIN

Med udgangspunkt i støttekomitéens arbejde vil vi her kort fortælle lidt om, hvad der skete her på medicin op til sygeplejeelevernes aktionsdag d. 11 november.

Efter fadl-generalforsamlingen nedsattes en koordineringsgruppe mellem Fadl Medicinrådet og de aktionerende sygeplejeelever. Her var der enighed om hurtigst muligt at få sat gang i diskussionerne - ikke kun i MR og Fadl, men på hele faget. Der blev så indkaldt til et offentligt møde for at få dannet en støttekomité. Støttekomitéen var tænkt som en arbejdsgruppe, der - gennem forskellige udadvendte aktiviteter - skulle inddrage flest muligt på faget i vores "moraliske" og økonomiske støtte til elevernes aktion.

KOMITÉENS KONKRETE ARBEJDE

På mødet torsdag d. 4/11 gik vi så - efter en orientering fra sygeplejeeleverne og vedtagelse af et grundlag for komitéens arbejde - igang med at organisere arbejdet frem mod aktionsdagen.

- Sygeplejeeleverne ville gerne have noget hjælp til forskellige praktiske opgaver "ude i byen". Således var der nogle, som meldte sig til at klister plakater op i byen et par dage før d. 11/11. Andre hjalp til med den praktiske afvikling af elevernes faglige møde i Mejlgade 53 - bl.a. serverede de morgenmad for 600 sygeplejeelever !!!!

5

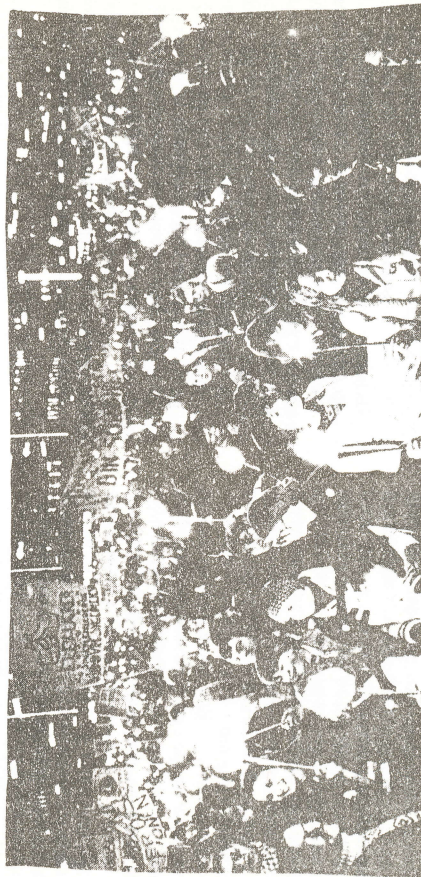
- Som bekendt havde Fadl bevilget 10.000 kr til elevernes aktionsfond. Når vi i støttekomitéen alligevel gav os ikast med en indsamling blandt medicinerne - gennem salg og plakater - var det dels fordi det er vigtigt, at eleverne har en stærk fond, som er deres egen og dels fordi vi gennem vores "indsamlings-tamtam" kunne få en god lejlighed til at skabe opmærksomhed omkring elevernes krav og aktion.
- Indsamlingen her på medicin gav iøvrigt 1500 kr - de er nu sendt videre til fondet. Det var da et helt pent resultat.....
- Endelig forberedte støttekomitéen det solidaritetsmøde, som skulle holdes på "selve dagen".
- I det praktiske forberedelsesarbejde indgik bl.a. Acuta-skriverier, uddeling af løbesedler, ophængning af plakater osv.
- Det lykkedes da også at tromme godt 200 sammen til mødet, hvor vi - som rosinen i polseenden - vedtog en resolution. Denne blev bragt i sidste Acuta. Efter mødet gik vi samlet over på Kommunehospitalet for at slutte os til sygeplejeelevernes demonstration. Der var en hel del medicinere, som havde haft undervisning mens solidaritetsmødet stod på - så da demonstrationstøget satte sig i bevægelse, var vi nok kommet op på en 300-400 medicinere. Og det var jo egentlig helt fint.....

HVAD SKAL SKE VIDERE?

Siden aktionsdagen har støttekomitéen ikke holdt møde - af samme grund er dette indlæg skrevet mere eller mindre for egen regning.

Nu er det sådan, at sygeplejeelevernes svarfrist for indenrigsministeren er sat til d. 25. i denne måned. Alt afhængigt af ministerens svar og elevernes reaktion herpå, må vi så afgøre komitéens videre skabne..... Vi vil forsøge at holde faget løbende informeret om forhandlingernes forløb og resultater.

Nis og Michael,
støttekomitéen

Sygeplejelevernes aktioner — baggrund — perspektiver

De københavnske sygeplejelevers aktion i august måned, og den landsomfattende aktion 11/11 er begrundet i længere tids utilfredshed med uddannelsen.

Hver gang eleverne tidligere har forsøgt at få gennemført forbedringer af uddannelsen, er de blevet spist af med, at der var arbejde igang med etableringen af en ny sygeplejeuddannelse. — I foråret 1976 viste det sig imidlertid, at uddannelsesforslaget ikke umiddelbart ville kunne gennemføres p.g.a. forøgede omkostninger.

Siden da har sygeplejeleverne i arbejdet med forbedringen af uddannelsen taget sagen i egne hænder....

UDVIKLINGEN AF DE SYGEPLEJEMÆSSIGE FUNKTIONER — TIL EN KRITIK

Den 'progressive' betænkning nr. 730 Efter 5 års arbejde, forelå i 1975 fra uddannelsesnævnet for sundhedsvæsenet,

om er en institution under indenrigsministeriet, en betænkning angående etableringen af en ny sygeplejeuddannelse.

I betænkningen formuleres problemet i sygeplejerskernes nuværende uddannelse bl.a. som opstået ud fra, at uddannelsen er baseret på 'lærlingsystemet' (betænkningens eget ord). Det der ankes over på grund af denne lærlingsstatus er dels, at undervisningen ikke er tilstrækkelig koordineret de enkelte fag imellem, og ikke er teoretisk dybtgående i forhold til de krav som sundhedssektoren rent faktisk stiller til de erdiguddannedes kvalifikationer, — og dels, at uddannelsen p.g.a. elevernes mednormering som arbejdskraft på uddannelsesafdelingerne, bliver for manuelt, praktisk præget

for realistiske styringsperspektiver. I PP2 skrives der eksempelvis om den periodeplan omhandler, at "Flertallet af virksomheder er inde i en stærk udvikling, med omfattende investeringer og teknologiske fornyelser" ... og "samtidig tegner de internationale konjunkturer til at give en fordelagtig baggrund for i hvert fald de nærmeste års eksportfremstød" ... Året efter var der over 100.000 arbejdsløse i Danmark.

Nuvæl. — Denne planlægning som kommer til at halve tre skridt efter udviklingen — kan ikke blive andet end et typisk træk i et kapitalistisk samfund. Den samfundsmæssige produktion foregår i enkeltkapitalers regi, — det er privatejendommens resultat — og planlægningen må nødvendigvis rette sig ind efter de betingelser produktionsforholdet sætter. — Når produktionen viser tegn på ekspansiv vækst må den statslige planlægning rette sig ind efter dette. ... Når krisetendenserne sætter sig igennem overfor enkeltkapitalerne, viser planlægningen fra den ekspansive periode sig ikke at modsvare de øjeblikkelige samfundsmæssige behov mht. reduktion af statslige udgifter, — og så fremdeles.

Et problem der afspejles i kvalifikationsudviklingen : Ændringer i sygdomsmønstret.

Når der nu herefter skal vendes tilbage til udgangspunktet : Betænkningen om en eventuel ny sygeplejerskeuddannelse, er det klart, at betænkningens indhold må betragtes som en illustration af den ovenfor nævnte problematik : Forslaget til en ny uddannelse kommer primært til at afspejle de sundhedsmæssige problemer, som de har stillet sig i den forløbne periode, — de nuværende problemer stiller sig anderledes, — og de fremtidige problemer kan man kun give sig til at gætte på i et borgerligt samfund.

Der skal fremhæves to træk, som baggrund for forståelse af den eventuelle omstrukturering af sygeplejerskeuddannelsen, som betænkningen lægger op til.

For det første : Ændringen af sygdomsmønstret i retning af en mere tydelig relation til samfundsgenesen, og for det andet : Udviklingen i arbejdsprocessen i sundhedssektoren — resulterende i øget hierarkisering.

At den intensive vækst i den samfundsmæssige produktion i de forløbne år ikke har undgået at afspejle sig i den sundhedsmæssige tilstand, er et forholdsvis velkendt

teknisk. I følge PP 2 har den samfundsmæssige reaktion på disse problemer oven i købet været 'naturlig' : "Det voksende antal trafikulykker og arbejdsulykker har endvidere gjort det naturligt at udnytte moderne viden og behandlingsteknikker gennem oprettelse af ortopedkirurgiske specialafdelinger.")

De almindelige statistikker viser i 60'erne stigninger i produktivitet i industrien af hidtil ukendte dimensioner, — ca 40% i perioden 65 — 70. Frekvensen af antallet af arbejdsulykker for mænd stiger i perioden 67 — 71 ca. 30%, antallet af tilkendte invaliddensationer (1966 — 71) stiger ca. 65%, dødsquotienten har siden begyndelsen af 60'erne, specielt for de middelaldrene, været stigende o.s.v. — Familietsituationerne ændres i denne periode, bl.a. at antallet af kvinder i erhverv stiger ca. 50% (fra 1960-1970), skilsmisselfrekvensen ryger i vejret, o.s.v.

Alt i alt stiger de sociale udgifters andel af statens samlede driftsudgifter fra ca. 30% (1961) til over 40% (1971).

I betænkningen om sygeplejerskeuddannelsen tales der om "den hastigt voksende urbanisering og industrialisering af samfundet har medført talrige hygiejniske problemer". — I forhold

til den nuværende uddannelse bliver manglerne således, ved plejen af patienterne, at de nødvendige kundskaber og færdigheder ved "udførelsen af (de mod) sundheds- og sygeplejeforløbne sociale og almen sundheds-mæssige opgaver ikke er inddraget i tilstrækkeligt omfang."

Et andet problem der afspejles i kvalifikationsudviklingen : Den hierarkiserede arbejdsprocessens struktur.

Det hul der således eksisterer i sygeplejerskernes kvalifikation, mht den forholdsvis brede samfundsmæssige viden, eksisterer faktisk i bedste velgående i alle sundhedsuddannelserne. — Men der er flere grunde til, at man nok fremtidigt i første række skal forvente, at disse kvalifikationer vil opprioriteres i sygeplejerskeuddannelsen. Dette har en sammenhæng med udviklingen af den hierarkiserede arbejdsproces (specielt i hospitalsvæsenet) :

Som en klar tendens er flere og flere sygeplejemæssige funktioner med tiden blevet overgivet til andre personalekategorier. Inden for de sidste ca. 25 år er det specielt omkomsten af personalegrupper som sygehjælpere og portører, der kommer til at ka-

tilgode ses, bliver alene sygeplejerskens kompetencemråde. Hvad man rent faktisk på denne måde kommer til at prioritere, bliver de omsorgs- og plejemæssige aspekter af de social- og samfundsmedicinske problemer. Meget tydeligt vil en sådan prioritering komme til at illustrere den karakteristiske fokusering på symptombehandling af de problemer af samfunds- og socialmedicinske karakter, som opstår i forbindelse med udviklingen af snart sagt enhver sygdom.

Forløbet af de sidste 10 - 15 år, hvor årsagerne til forskellige sygdommes opståen, og konsekvenserne af disse, har fået tydeligere samfundsrelationer - vil nødvendigvis komme til at medføre foranstaltninger af reaktiv karakter fra det borgerlige samfunds side, dvs. tre skridt efter udviklingen.

Opsummering:
Kritiser hierarkiet!

Sygeplejerskernes kvalifikationer nu og fremover, vil tilsyneladende adskille sig fra dem, der i øjeblikket karakteriserer uddannelsen (fra 1957). Det der altså, som påpeget tidligere, vil komme til at adskille den nye kvalificering fra den tidligere er, at den vil opfylde det behov, der i hospitalets kvalifikationshierarki er opstået for en administrerende og 'socialiserende' arbejdskraft, der er bredt naturvidenskabeligt, samfundsvidenskabeligt og pædagogisk kvalificeret.

Sygeplejersken skal, til forskel fra tidligere, hvor hun i al væsentlighed kun var lægens håndlanger, kvalificeres til på den ene side, at kunne formidle en koordinering mellem de forskelligt uddannede og ufulgtætte personalegrupper. Hun kommer således til at blive bindeledet i den polaritet som er opstået i kvalifikations, mellem, 'i bunden af hierarkiet', de ikke-kvalificerede funktioner, (som 'undertrykker en verden af produktive tilskyndelser og anlæg' hos hver enkelt arbejder) - og 'i toppen' en klinisk ekspertise, der i videnskabeligt fremdrift arbejder med terapi af de sygdomsbilleder der præsenterer sig.

Sygeplejerskens væsentlige anden kvalifikation udkrystalliseres især af de mange, der denne sygdomsbillede-terapi indeholder. Måht forståelse af sygdommenes samfundsmæssige helhedsituation. Betydningen af denne kvalifikation må dels være at afbøde de samfundsmæssige problemer patienten står i, i sygdomssituationen (disciplinering af overfor patientens erkendelse og oprør mod samfundsmæssige sygdomsårsager?) Når det er vigtigt og nødvendigt at følge og kritisere uddannelsesudviklingen, som den præsenterer sig indenfor uddannelserne til funktioner i sundhedssektoren - er det fordi denne udvikling i sig selv udtryk-

ker, hvilke betingelser en sundhedsvidenskabelig udvikling, og dennes institutionelle ring, er underlagt i et kapitalistisk samfund.

Behandlingen må nødvendigvis have prioritet for et kapitalistisk samfunds sundhedsvidenskab - den samfundsmæssige udvikling kan ikke blive en planlagt proces under disse produktionsforhold. Dette forhold ytrer sig konkret i selve uddannelsesplanlægningen - her har betænkningen om sygeplejerskeuddannelsen blot været et eksemplarisk udgangspunkt. Det er desuden nødvendigt at bemærke, med hvilken autoritet i institutionerne hierarkiseringen sætter sig igennem - hvor det oprindelige udgangspunkt har været, at ganske få funktioner har været samlet under samme tag.

Udviklingstendenserne viser, at den måde hierarkiet former sig på går i retning af udskillelsen af et ikke-kvalificeret arbejdslag, som i første omgang fungerer indenfor sundhedssektoren selv. Hermed udskilles en forsimplet arbejdsproces, i den uproduktive (ikke-merværdi-producerende) sundhedssektor, - og denne arbejdsproces skaber muligheden for, at funktionen bliver direkte inkorporeret i en kapitalistisk vareproduktion, et andet sted i samfundet end i sundhedssektoren. - I sektoren anvendes heraf titen af de producerede varer, i stedet for aktiviteten af en uproduktiv arbejder i sundhedssektoren. (skal dette illustreres med et konkret eksempel kan man se på indførelsen af engangsmateriale på hospitalerne, som er produceret i industrien. Dette kommer til at erstatte arbejdskraft i forbindelse med rengøring, sterilisation m. v.)

Betænkningens foreløbige skæbne.

Så vidt det tilsyneladende udviklingsmønstret i de plejemæssige kvalifikationer, og det illustrative i denne udvikling.

Foreløbig er der sagt stop for gennemførelsen af den i betænkningen foreslåede uddannelse. Primært har amtsrådsforeningen i foråret 76 afslået, fordi den nye uddannelse umiddelbart ville påføre amter og kommuner forøgede omkostninger.

Uddannelsesnævnet har skønnet, at udgifterne vill forøges p.g.a. stigende driftsudgifter på skolerne, merudgifter ved uddannelsen af flere sygeplejere, ansættelse af erstatningspersonale for sygeplejere, og p.g. a. udgifterne til Statens Uddannelsesstøtte. - Til gengæld ville den nye uddannelse spare elevløbningerne.

Summa summarum: En fordyrelse på landsbasis pr år på ca. 27 mill. kr. - Specielt for Københavns kommune 4 mill.

Det, der vil veje tungest i den nye uddannelses budget vil være nyanættelse af erstatningspersonale for sygeplejeleverne, som fremover skulle udgå af afdelingsnoteringerne. Rundt regnet sættes en elevs arbejdskraft til 2/3 sygehjælperens - og der skulle herefter på landsbasis, ansættes ca. 2200 sygehjælper. Ansættelsen af sygehjælperne ville imidlertid være billigere end aflønningen af eleverne ... (forklaringen på denne modsigelse er nok, at fastsættelsen af en elevs arbejdskraft som 2/3 sygehjælper ikke svarer til elevens faktiske arbejdsydelse.)

Da udgiften til generelt forøgede omkostninger altså i første omgang har holdt amter og kommuner tilbage, har man fra uddannelsesnævnets side henvist til en revision indenfor de eksisterende uddannelsesrammer. Dette revisionsarbejde er så blevet skubbet over i Sundhedsstyrelsens regi. Derintil arbejder man åbenbart ikke specielt hurtigt... men det pres der kommer udefra er nok ikke uden betydning for tem-poet...

Problemerne i Københavns kommune.

For sygeplejeleverne på Københavns kommunes hospitaler har den uddannelsesmæssige situation længe været specielt utilfredsstillende. Dette skal ses i sammenhæng med kønskvævsenerne af de besparelser på hospitalsvæsenet, som er gennemført i kommunen. Primært har disse besparelser medført en ringere standard i pt. behandlingen. Budgettet for hospitalssektoren i kommunen blev således, i forhold til tidligere, barberet ca. 10% for året 76-77. Dette indebærer reduktion i lønudgifter, reduktion i omfanget af forbrugte varer og tjenesteydelser (medicin, mad, forplejning, rengøring m. v.), og reduktion af omkostningerne til vedligeholdelse m. v. (for 77-78 er der foreslået nye besparelser på 90 mill. kr. - hvilket bl. a. vil betyde, at yderligere 140 - 150 ansatte i Københavns hospitalsvæsen bliver fyret).

Konsekvensen af disse reduktioner har været klart mærkbare, både for patienter og personale. Overbelægning, overfyldte gange, ringere hygiejniske forhold, dårligere genoptræningsmuligheder, osv. er i hvert

fald mange steder blevet standard for de indlagte patienter. Sygeplejeeleverne har endog ment at kunne konstatere, at antallet af hospitalisinfektioner og liggesår har været stigende.

For personalet har nedskæringerne selvfølgelig betydet større arbejdsbyrde, frygt for fyringer, mindre fritid, nattevagter alene osv. osv.

Specielt sygeplejeeleverne har været anvendt som erstatomsarbejdskraft for fyret personale. Eleverne er i stigende grad blevet sat til at udføre portørers arbejde, erstatte sygehjælpere, blevet sat i uforsvarlige vagtsituationer osv. Set i et uddannelsesmæssigt perspektiv har situationen været håbløs, også fordi de færdiguddannede på afdelingerne ikke har haft overskud til at undervise overhovedet. I sommerferieperioden var denne situation særlig tilspidset mht. arbejdspress, da reduktionen i budgettet medførte manglende indkaldelse af ferieafløpere.

FLORENCE NIGHTINGALE *

... det er ikke os!

Florence Nightingale (1820-1910).
 Engelsk militær-sygeplejerske.
 Hun grundlagde i Dronning Viktorias England, myten om sygeplejersken som den opofrende, uegenlyttige og underbetalte kvinde, for hvem arbejdet bar lønnen i sig selv - simpelt hen var et kald. Denne borgerlige og reaktionære holdning har helt op til idag haft indflydelse på sygeplejerske-faget, som derfor ingen traditioner har haft, hverken for før- eller andre arbejds-kampe.

NEJ TIL BLOKADETAKTIKEN ? - et oplæg til diskussion

Der diskuteres i øjeblikket voldsomt på hold, til studentermøder, i fagudvalget, i fronten og en masse andre steder, om hvordan studenter (og lærere) skal stille sig til deres repræsentation i de såkaldt styrende organer.

I denne diskussion er der blevet fremført en række mere eller mindre patentagtige løsningsforslag, som alle er karakteristiske ved i vidt omfang (eller totalt) at mangle præmisses for beslutningen. Vi vil ikke med dette papir søge at øge forvirringen på området. Vi har ikke nogen vandtæt patentløsning på problemet. Men vi har en række argumenter, som efter vores opfattelse snarere taler imod end for en blokadedaktik.

Vi mener endvidere, at man ikke kan rette sig efter sådanne argumenter (dvs. forblive i organerne) uden at have ret præcise og konkrete forestillinger om, hvad det er for en politik, man skal føre der (ligesom vi i øvrigt mener, at man heller ikke kan gå ind i en blokade uden at have ret så præcise forestillinger om, hvad blokadesituationen kan og skal bruges til, og hvordan den vil komme til at forme sig mere konkret). Derfor forsøger vi at give et bidrag til en sådan afklaring med dette papir.

Vi mener ikke, at man kan klare alle disse problemer gennem diskussioner, som løber over en uge eller fjorten dage. Vi mener heller ikke, at man kan fremstille dem tilstrækkeligt klart på 11 sider til at man kan tage endegyldigt stilling. Men vi mener, at disse perspektiver må med ind i diskussionerne, for at vi ikke endnu en gang skal gøre den fejl, at lade mere eller mindre tilfældige stemningskonjunkturer bestemme den socialistiske institutionskamps retning og linje. Vi er alt for mange gange blevet fanget af en 'taktik-for-strategi-linje' - fanget i den forstand, at vi har måttet lade tingene ske, for derefter senere at gennemlyse vores fiasko eller manglende handlekraft retrospektivt igennem analyser og (bort-) forklaringer.

Vi understreger, at dette papir - som det også er iøjnefaldende - er blevet til i yderste hastværk. Det er produkt af en tvingende nødvendighed i situationen. Men vi mener ikke desto mindre, at det, såfremt den linje, som det taler for, bliver den vedtagne, må binde underskriverne som det politiske grundlag, på hvilket de skal arbejde i det kommende år.

Carsten Vengsgård, Søren Nipper, Mogens Schmidt, Per Jauert, Niels Ole Finnemann, Eskild Due, Morten Møller, Elsebeth Korsgård, Peer E. Sørensen, Keld Vorup Sørensen, Jan Mølgaard

- hvis vi som socialister overhovedet skal overleve på dette sted - at udvikle politiske og organisatoriske former, som sikrer, at kritikken ikke slås ihjel, når de kritiske hoveder forsvinder. Vi er nødt til at sikre, at kritiske folk i et parlamentarisk engagement ikke kommer til at sidde som isolerede kritiske enkeltindivider. Vi er endda påsket nødt til det. Og kan vi ikke udvikle sådanne former, så vil kritikken mere eller mindre dø ud af sig selv.

Dette involverer reelt kun det parlamentariske engagement som et enkelt element i et større samlet arbejdsfelt, hvis langt væsentligere dele er det socialistiske fagarbejde, alliancearbejdet, solidaritetsarbejdet og etableringen af en levende, fagkritisk offentlighed, som ikke deler grænser med universitetet. Det parlamentariske engagement indgår med andre ord kun som et element i en samlet kulturpolitisk bevægelse med socialistisk sigte.

Det lange og det korte i denne sammenhæng må være, ikke at lade vore egne fejltagelser bestemme vort forhold til et delfelt af kampen. Vores fejltagelser, vores forkerte skøn, vores mangelfulde praksis er ikke logiske produkter af en statslig politik - og denne statslige politiks karakter kan ikke bestemmes ud fra vores fejltagelser. En selvkritik - hvor korrekt og nødvendig den end må være - er ikke det rette grundlag for en beslutning angående vort fremtidige forhold til de parlamentariske organer.

II. Hvorfor så blive i organerne ?

For det første :

Vi får i løbet af det kommende år en adgangsbegrænsning. Den har vi kritiseret - og med rette. Den vil øge skævheden i den sociale rekruttering til de højere uddannelser, og den vil få konsekvenser nedadtil i systemet, i forhold til gymnasium, hf og folkeskole, i form af optrapningen af et vildt og ødelæggende karakterjageri, i form af en udstrakt selvcensur osv. Adgangsbegrænsningen er af disse - og andre - årsager noget, som skal bekæmpes.

Imidlertid må vi - osse for at kunne gøre argumentationen slagkraftig - have en sikker viden om, hvordan adgangsbegrænsningen konkret administreres. Vi kan ikke forhindre dens gennemførelse, men vi kan konkret vise at vi havde ret når vi hævdede, at den var umulig at administrere på en rimelig facon - ja umulig at administrere overhovedet. Og for at få denne viden må vi sidde i de organer, hvor administrationen sker.

Endvidere må vi - for et kunne gennemføre en evt. decentral indslusningsstrategi (jfv. medicin i år) sidde i organerne, for også der at

I. Elementer til en selvkritik

De mennesker, som taler for en blokadetaktilik, nævner som et væsentligt argument for deres holdning, at der i årevis har været lovet, at såfremt sikringsstrategien kunne køre, så ville der være basis for dels at etablere en langt højere grad af åbenhed omkring det parlamentariske arbejde dels at integrere studenterne i højere grad end tidligere i det arbejde, som foregik omkring de mere fagligt betonedede prioriteringsopgaver. Og - konstaterer man - disse løfter er ikke blevet holdt. Det parlamentariske arbejde har - heller ikke i det forløbne år - kørt i tilstrækkelig åbenhed. Ligesom det faglige arbejde stort set er forblevet en lige så lukket og eksklusiv affære som det hele tiden har været tilfældet. Selvfølgelig er der nuancer i dette billede, men stort set er beskrivelsen - og dermed kritikken - korrekt.

Man kunne endda føje yderligere et element til denne kritik. Når nu en modsætning imellem lærere og studenter er blevet trukket frem af mølposen - lissom den iøvrigt også blev det i forbindelse med undervisningsboykot-diskussionen tidligere på året - så er ikke kun udtryk for et fald 'tilbage i historien'. Påpejgningen af forskellighederne i de to grupper interessergrundlag har en reel kerne. Lærere og studenter vil tendentielt have forskellige interesser i forhold til institutionen. Og lærere (såvel som studenter) har i den konkrete politiske praksis gennem udladninger og gennem konkrete handlinger bidraget til, at denne tendens mere eller mindre er blevet til realitet. Ældre studerende og lærere har gang på gang lovet deres kammerater på instituttet, at blot de denne sidste gang gik ind i det parlamentariske arbejde, så ville fagkrittikkens og den socialistiske politikks himmerige komme næsten af sig selv. De ville få indsigt i studieplanlægningen også på længere sigt, de ville få indflydelse på forskningsprioriteringen, på ansættelsesspørgsmål osv. Og der ville blive sikret en offentlighed omkring disse centrale områder. Men løfterne blev ikke holdt. Privatseringen og konkurrencen blev ikke neddæmpet - atomiseringsstendansen i forholdet mellem enkeltdiscipliner og enkeltområder både på første og anden del blev ikke fjernet (trods enkelte spage forsøg - tendenserne til åbenhed blev ikke understøttet og re-spekteret.

Selvfølgelig kan man godt anføre en masse gode grunde til, at løfterne ikke holdt. Men det rækker ikke ved den konstatering, at der blev forsøgt for lidt. På den anden side, så rækker denne konstatering heller ikke ved at behovet stadigvæk eksisterer, for at få løfterne opfyldt. Den øjeblikkelige situation stiller blot endnu mere radikalt de samme krav til os i den henseende, som situationen stillede for et år siden. Vi er nødt til

kunne udføre et nødvendigt koordinerings- og alliancearbejde. For at kunne indhente de nødvendige oplysninger til en vurdering af en sådan taktiks evt. gennemslagskraft.

Endelig så bliver der nogle - omend yderst begrænsede - bevægelsesmuligheder i forhold til disponentgruppen. Disse bevægelsesmuligheder skal naturligvis udnyttes så længe som muligt.

Den magt, som vi står overfor, en statsmagt, hvis politik er et dårligt konglomerat af decideret reaktionært bagstræb og socialteknokratisk statsidentifikation, er stærk. Den er stærkere end vi - ikke fordi den har et klart mål, men fordi den er tilstrækkelig skræmt. Men dens styrke skal ikke få os til at opgive nogen som helst dele af kampen på forhånd. Så er jo også dens halve sejr vundet. Tværtimod så må vi vedblive at føre kampen på alle tænkelige og mulige niveauer - mod adgangsbegrænsningen således også i de parlamentariske organer.

Ja men - hvad fanden har det med socialisme at gøre? Er det ikke det rene reformistiske snakkeri? Er det ikke at svinebinde kritikken til - til enhver tid - at sidde og administrere statsmagtens styringsforsøg hen over hovedet på de kritiske studenter, som man samtidigt påstår, man forsvaret?

Nej - reformisme er dette kun for såvidt som det parlamentariske arbejde var det eneste - eller det vigtigste - felt, man arbejdede i. Såfremt dette parlamentariske arbejde kun kunne retfærdiggøres ved 'sig selv'. Demokratiske handling med demokratiet som mål eller sådan noget. Men det er jo ikke tilfældet. Vi vil ikke lænke os selv eller studenterne til en tvivlsom legalitet for tid og evighed, og vi vil ikke arbejde i organerne blot for dette arbejdes egen skyld. Det, som giver en kamp imod adgangsbegrænsningen i denne form mening, det som kan retfærdiggøre en forbliven i de styrende organer, er den gennemslagskraft, som en forbliven kan skaffe vore forsøg på at opbygge og konsolidere en socialistisk institutionspolitik i bredere sammenhænge - en socialistisk kulturpolitik. Vor reelle magt er yderst begrænset. Det gælder nu som det gjaldt før. Men vore muligheder for, at kunne formulere og føre en socialistisk kulturpolitik er betydeligt større. Og for disse muligheders bevarelse og denne kamps udbygning skal vi sås på alle tænkelige niveauer. For at forblive som socialister på institutionen. På det indhold som kampen får - skal de alliancer bygges, som kampen selv på længere sigt på bygge på. Aktionisme og radikalitet i sig selv skaber ingen alliancer.

Vi skal med andre ord ikke opgive en udbygning af studieaktiviteternes reelle socialistiske indhold, selvom dette arbejde tendentielt forhindres af de formelle strukturer, som vi er underlagt, tværtimod. Og vi skal i

forlængelse heraf heller ikke frivilligt opgive enhver indsigt i den daglige administration af vores arbejdsvilkår. Hvis det var rigtigt - som det påstås - at det er ligegyldigt, hvem der konkret sidder på denne administration - hvordan kan det så være, at studenterne på medicin og naturfag i årevis har kæmpet (omend forgæves) for at få gennemført blot bittesmå studieændringer - mens man på humaniora for flere år siden på adskillige fag har gennemført studieordninger, der - selvom de måske i sig selv ikke er fantastisk progressive - dog åbner muligheder for at også socialistiske synspunkter kan præge det faglige arbejde? Det kan vel ikke skyldes, at statsmagten generelt er (eller har været) mindre restriktiv overfor os end den har været overfor naturfagene og medicin. Det skyldes selvfølgelig, at dem, der på medicin og andre steder har sat sig på magten og forvalter en statslig uddannelsespolitik, langt lettere end vi identificerer sig med den statspolitik, som de skal forvalte.

Vi skal med andre ord beholde selv den beskårne forvaltningsret, som er tilbage. Vi skal blive i de parlamentariske organer for også at bekæmpe adgangsbegrænsningen hvor den administreres.

For det andet:

Vi har en styrelseslov, som ingen af synes er specielt vidunderlig. Denne lov giver en formel medbestemmelsesret til dem, som er placeret nederst i systemet - til studenter, TAPER og undervisningsassistenter. Den ledsager denne medbestemmelsesret med nogle yderst restriktive regler for medbestemmelsens konkrete spillerum. Dertil kommer yderligere, at statens magtforvaltning, gennem den stigende tendens til at ville styre administrativt, reelt søger at omgå den lovhemlede medbestemmelsesret. Hvad er - siges det så - denne medbestemmelse værd, når administrative dekretter og spareindgreb forhindrer den i at give sig et konkret udtryk? Hvorfor skal vi forsvare en styrelseslov, hvis demokratiske regler ikke er det papir værd, som de er trykt på?

I denne forbindelse må man være opmærksom på nogle ting. For det første så er den gældende styrelseslov - uanset hvad man iøvrigt vil mene om den - udtryk for en formel anerkendelse af et basisdemokratisk princip - et princip, som det må være af afgørende vigtighed at fastholde, specielt i øjeblikket overfor en antidemokratisk småborgerlig mobiliseringsbølge. Vi har, i de år loven har eksisteret, udnyttet dette princip til at gennemføre en række væsentlige ting. Vi har således haft afgørende indflydelse på ansættelse af assistenter, på nedsættelse af bedømmelsesgrupper og på fastlæggelsen af en faglig praksis omkring den nye studieordning fra 1973. Vi har igennem dette arbejde kunnet bidrage til en udbygning og en fastholdelse af fagets socialistiske perspektiver. Denne udbygnings konkrete

16
former er - som det er bemærket - langt fra uproblematisk, men de eksterer dog som et grundlag for et fortsat arbejde.

Ja men - siges det så - nu er vi blevet sultet økonomisk i de sidste mange år. Vores studieforhold er blevet systematisk forringet dels igennem nedskæringer på selve instituttet, dels igennem forringelsen i studentstøtte og boligmuligheder. Vores situation i øjeblikket er ad Helvede til! Hvor viser alle de velsignelser sig egentlig, som du snakker så meget om? Ville det virkelig have set så meget dårligere ud, dersom vi ikke havde puklet i de styrende organer?

Det er selvfølgelig svært at svare sikkert på. Men man kan støtte sig til erfaringer andre steder fra. Sammenligninger imellem Nordisk og andre formelt set ligestillede institutter udviser væsentlige forskelle. Og så må man i den forbindelse huske på en ting: venstrefløjens styrke på det parlamentariske plan kan ikke kun måles ved antallet af studentpolitiske sejre. Vi virker også ved vores blotte tilstedeværelse (omend selvfølgelig mere eller mindre effektivt). Reaktionen kender sin egen styrke - og så længe den må erkende sig absolut underlegen, så følger den en mindre aggressiv og mere legalitetsbunden strategi. Hvorom alting er, så må en ting ihvertfald slås fast: hvis vi frivilligt opgiver den position, som højrefløjen i årevis har kæmpet for at få, så blokerer denne højrefløj ikke i solidaritet med os, men tager chancen. Og så får vi - uanset hvad staten så vil eller ikke vil - en oven-fra-og-ned-styring her på stedet i løbet af meget kort tid. Vi kan stadigvæk bruge den styrelseslov til noget - og det vi kan bruge den til, skal vi bruge den til. Det nytter ikke rigtigt noget at være moralsk i den slags sager.

Vi skal bruge styrelsesloven så længe som det er muligt - og vi skal forsvare den imod forringelser. Også derfor skal vi blive i organerne.

For det tredje:

Den statslige uddannelsesplanlægning er - det viser vore analyser og erfaringer såvel som planlæggernes egen praksis - fra og med et givet tidspunkt afhængige af en 'lokal' erfaring. Og det kan aldrig være ligegyldigt, hvem, der sidder og formulerer og forvalter denne erfaring. Det er den samme afhængighed, som kommer til udtryk i styrelseslovens medbestemelsesmulighed. Dette princip blev naturligvis ikke i sin tid indført for studenternes blå eller brune (endsige deres røde) øjnes skyld. Det blev gennemført, fordi også undervisningsministeriets teknokrater og socialdemokratiets (og de radikales) uddannelsespolitiske hoveder kunne se nødvendigheden af det. Staten har brug for medbestemmelse. Lissom sta-

17
ten osse har brug for kritik. Staten har brug for medbestemmelse fra neden, fordi denne stat kun i begrænset omfang kan magte og beherske en indholdsmæssig totaldimensionering af hele uddannelsessektoren. De har brug for den, fordi de kære embedsmænd - selvom de ville ønske det ikke var sådan - må erkende, at uddannelsessøgende og undervisere ikke kun er tal og kurver i statistiske oversigter, men at de er levende, handlende mennesker.

Selvfolgelig kan man nævne eksempler, hvor statsmagten har grebet styrkende ind indholdsmæssigt udenom denne lokale ekspertice, RUC er et sådant eksempel - AUC et andet. Men for det første, så skal man ikke undervurdere den forskel, der består imellem at detaljstyre en institution med højt sat 1400 indbyggere og så at detaljstyre den totale uddannelsessektor - for det andet, så er overgrebene overfor de to institutioner af temmelig forskellig karakter, også selvom man fastholder dem som 'socialdemokratiske' begge to. På den ene side står undervisningsministerens politikangreb på RUC fremtvunget af presset fra en småborgerlig reaktionsbølge, på den anden side den teknokratiske planstyring af centeropbygningen i Ålborg. Selvfølgelig ville det være forkert at tro, at panikovergrebene tid er forbi. Reaktionen er i øjeblikket stærkere (omend også mindre forenet) end den har været meget længe. På den anden side ville det være at mystificere den borgerlige offensiv, hvis man fremstillede den som identisk med en langsigtet teknokratisk planoffensiv. Dette aspekt må medtænkes, når man vil vurdere konsekvenserne af 'planstyringen' i bredeste forstand, og når man vurderer de konkrete konsekvenser som uddybningsplaner, strukturreformer, registrering og adgangsbeholdning vil få. Den statslige styring kan som helhed aldrig blive så total og så modsigelsesfri, som nogle af blokadedetilhængerne synes at ville påstå.

Vi skal ikke gøre os nogen illusioner om, med hvilken kraft vi for øjeblikket er i stand til at formulere og føre en reformpolitik med et socialistisk sigte - specielt ikke i forhold til de parlamentariske organer. Men det, at en sådan bestræbelse i øjeblikket kun har begrænsede muligheder, skyldes forsåvidt ikke organerne selv. Det skyldes dels, at vore alliancer udenfor universitetet er for svage, dels at statsmagten (og specielt den mere reaktionære del af den) er for stærk. Og det må under ingen omstændigheder resultere i, at vi, fordi de aktuelle muligheder ikke, er optimale, opgiver enhver mulighed.

Derfor skal vi blive i de styrende organer, for også der at arbejde imod statsmagtens knusningsforsøg overfor en kritisk, socialistisk undervisning og forskning.

Der vil, udover disse større opgaver, stadigvæk være en række væsentlige ting at udrette i den 'trivielle' dagligdag. Der skal stadigvæk (i hvert fald indtil videre) ansættes assistenter, der skal tages stilling til dispensationsansøgninger (og det er ren fiktion, når det påstås, at dispensationer gives under præcis de samme vilkår hvadenten vi står under en juntestyring eller ikke), der skal stadigvæk høres på og arbejdes med klager over umulige og usamarbejdsvillige undervisere, der skal stadigvæk planlægges undervisningsforløb osv. I selve denne trivielle dagligdag kan alle disse ting godt forekomme som - og fremstilles da også ofte som - perspektivløse. De kan ikke hver for sig og enkeltvis forbindes direkte til det store socialistiske mål. Men de 'små' ting betyder noget for det daglige arbejde - omend man sikkert først for alvor opdager det, når arbejdet ikke længere bliver gjort. Ting, som vi i øjeblikket betragter som mere eller mindre selvfølgelige, vil i en blokadesituation lige pludselig ikke længere være selvfølgeligheder. Osse her kan man se på, hvordan situationen er ved andre fag og andre fakulteter, hvor man har måttet leve under andre vilkår end vi i årevis. Man skulle synes at sporene skrammer.

Osse derfor skal vi blive i organerne - og kæmpe for at afbøde virkningerne af en repressiv statspolitik - kæmpe for at sikre studenterne.

III. Hvordan skal vi så bekæmpe et parlamentarisk illusionsmageri ?

Vi har i det foregående søgt at fastholde vores egne fejltagelser som det, de er. Vi har søgt at argumentere imod den vægt, de har fået - imod en opfattelse, som gør dem til logiske produkter af en monolitisk statsinteresse. Vi har endvidere opregnet en række arbejdsfelter, som det er nødvendigt at få varetaget, og som det efter vores opfattelse vil en fordel at sidde i organerne for også at kunne varetage der. Men der mangler stadigvæk en væsentlig del af argumentationen. Vi har sagt noget om, hvilke argumenter, der efter vores opfattelse er relevante (og hvilke ikke) for en diskussion af vor forbliven - vi har opregnet nogle af de relevante arbejdsopgaver, men vi mangler stadigvæk en konkret redegørelse for, hvordan disse opgaver skal varetages også i organerne.

I denne sammenhæng er vi ikke sikre på så mange ting. Vi er sikre på, at vi med dette opspil ikke har løst disse problemer. Men vi er på den anden side osse sikre på, at en diskussion omkring den parlamentariske repræsentation kun er rimelig, såfremt den faktisk føjes ind i en bredere politisk sammenhæng. Gør man ikke det - så producerer man illusioner om-

kring det parlamentariske arbejde - og det uanset man går ind for eller imod en blokadetaktik. Enten så kommer man indirekte til at fremstille parlamentsarbejdet som den sikre vej til fortabelsen med statsmagten i rollen som den store frister - eller også så kommer man til at fremstille det som indgangen til den evige salighed med studenterne i rollen som små guds engle. Og ingen af de to fremstillinger har - som det er fremgået - ret meget med virkeligheden at gøre.

Vi skal i det følgende søge at give et opspil til en sådan sammenhæng. Perspektivet i det politiske kampgrundlag, og de konkrete bestemmelser af kampens opgaver, som søges skitseret i det følgende, er givet i, at udgangspunktet for bestemmelsen tages i vort faglige områdes 'kultur-reproducerende' funktion. Altså i fagets kulturpolitiske betydning. Herudfra må arbejdets hovedbestemmelse være givet i udformningen og gennemførelsen af en o c i a l i s t i s k u l t u r p o l i t i k. Vi mener os ikke i øjeblikket i stand til konkret at formulere en sådan politik (og det ville også være mærkeligt om vi kunne), men vi kan - ud fra det arbejde, som faktisk er blevet gjort og som fortsat skal gøres her - danne os nogle forestillinger om, hvad en socialistisk kulturpolitik må involvere. Den involverer først og fremmest en forbliven på institutionerne. Den involverer endvidere udbygningen af alliancer med kultur-arbejdet som et konkret alliancegrundlag. Og den involverer en fortsat diskussion her på stedet i forhold til vort faglige grundlag og dets kulturpolitiske bestemmelser. I relation til disse bestemmelser, mener vi, at følgende mere konkrete opgaver må stille sig for det fremtidige arbejde :

A. Konkrete opgaver for det lokale parlamentariske arbejde

① Der må etableres beslutningsstrukturer, som - i mangel af en egentlig organiseret basis - sikrer, at studenterne får en reel indflydelse på beslutningerne i de parlamentariske organer. Sådanne beslutningsstrukturer kunne f.eks. udgøres af regelmæssigt gentagne studentermøder, hvis opgave det var, at fastlægge de retningslinjer, efter hvilke studentrepræsentanterne såvel som de solidariske lærerrepræsentanter skal arbejde

② For at sikre, at det ikke bliver repræsentanterne selv, som kommer til at bestemme, hvad studenterne skal tage stilling til og hvad ikke, må der, gennem uddeling af 14-dages informationsblade, skabes et nødvendigt højere informationsniveau.

En sådan model ville samtidig i et vist omfang kunne forhindre, at parlamentarikken udartede til studehandler og korridorsnak.

③ Det må garanteres, at de lærerrepræsentanter, som er solidariske med studenterne, deltager i og følger disse møders beslutninger.

④ Det må sikres at juntaadministrationen opfører hurtigst muligt.

Opgaver for det parlamentariske arbejde i bredere sammenhænge

1. Det må sikres, at der iværksettes et omfattende og seriøst arbejde med den statslige uddannelsesplanlægning og omfattede og seriøst arbejde hermed er dobbelt: dels at tilvejebringe forskellige reformstrategier, dels at formulere socialistiske alternativmodeller, som en del af og i et konkret samarbejde med grupper udenfor universitetet. Her tænkes i første omgang på grupper af uddannede (beskæftigede og ikkebeskæftigede) inden for vort eget område, og på grupper med en tværfaglig relation til en reformistisk arbejderbevægelse (arbejderbevægelses forskningsråd, planlægningsgrupper omkring socialuddannelserne - sygepleje, medicin, pædagogik på forskellige felter - oplysningsgrupper omkring de eksisterende faglærerorganisationer osv.). Men der tænkes også på grupper udenfor disse områder - organiseret omkring en fælles arbejdsledingssituation, beboerarbejde osv. Det er væsentligt at fastholde, at et sådant socialistisk planarbejde tendentielt må forholde sig til hele uddannelsesområdet og ikke kun til de dele af den som vi selv kender bedst.

2. Der må søges iværksat et organiseringsarbejde omkring socialistiske indenfør de fagforeningsområder, hvortil vi normalt leverer vores færdige folk. Dvs. først og fremmest AC, DM og GL. Dette arbejde skal styres imod opstillingen af en socialistisk fagforeningspolitik, som dels skal integrere de socialistiske alternative indholdsplaner, dels progressive tanker i forhold til det traditionelle fagforeningsmæssige aktivitetsfelt: lønpolitikken (f.eks. en kombination af uddannelsesløn og enhedslærerkategori).

3. Vi må i forbindelse med det parlamentariske arbejde - i forbindelse med alliancearbejdet og i forbindelse med fagforeningsarbejdet indoptage kampen imod styrelseslovsrevisioner, imod adgangsbegrænsning osv. Og skal vi tænke i blokdetaktikker - så kan det kun være i forhold til den radikalt ændrede situation, som ville opstå, hvis der blev vedtaget og gennemført styringsstrukturer af Morten-Lange-styrelseslovsrevisionens type.

4. Det må være en del af denne offensiv at søge at tænke uddannelses-sektoren åbnet også for folk udenfor det traditionelle rekrutteringsfelt (dvs. meget bredt tendentielt for alle 16-19-årige plus andre grupper). Dette kunne i kombination med det kulturpolitiske arbejde være det offensive indhold i en kamp imod adgangsbegrænsningen.

Opgaver ved siden af det parlamentariske arbejde

1. Vi bør organisatorisk sikre, at den faglige diskussion ikke forbliver i sin nuværende lukkede form. Der må sikres fora for en åben diskussion af disse sager. Invertfald må flg. områder tages op: pro-

blemer i forbindelse med tilrettelæggelse af studiearbejdet (hvor studenterne konkrete erfaringer f.eks. indtil nu har haft en alt for lille vægt), didaktiske og formidlingsmæssige problemer - et socialistisk kulturarbejdes formidlingsformer (kritik af holdninger og bevægelsesformer i en 'akademisk' uddannelsessituation), forskningsprioritering såvel i forhold til studenterforskningen som til lærerforskningen (specialeskrivning, nye og løbende projekter, stipendieprojekter osv.).

2. Vi må sikre, at der, uanset den statslige planlægnings konkrete udformning, eksisterer strukturer for og indhold til en bevarelse, en videreføring og en udbygning af en kritisk, socialistisk, videnskabelig faglighed. Dette må ske igennem en frigørelse af den kritiske potens fra enkeltpersoner - igennem offentlighed osse omkring foreløbige forsknings- og arbejdsresultater og arbejdsplanlægning, ved en udvidet studenteropgaveudgivelse, ved en udvidet produktion af selvskolingsmaterialer, ved en opbygning af sociale bevægelsesformer, som fremmer denne spredning. Organisatorisk kunne man forestille sig nogle af disse krav indløst igennem etableringen af et basisgruppesystem, som går på tværs af årgangene.

Dette er det bud, som vi i øjeblikket kan give på politikken. Vi undskylder det sene tidspunkt, som papiret er kommet på, såvel som det uigennemarbejdede præg, det har. Og vi fastholder - at uanset resultatet af diskussionerne bliver en vedtagelse eller en forkastelse af blokdetaktikken, så mener vi diskussioner, som den, vi søger at rejse her, er nødvendige. Læs og forstå papiret på baggrund af denne intention.

FOR EN SOCIALISTISK LÆRER-STUDENTERKAMP PÅ ALLE NIVEAUER
IMOD PARLAMENTSILLUSIONER

FOR KOLLEKTIV STUDIE-PRAKSIS , SKAB SOLIDARISK KAMP

BRYD MED DE PARLAMENTARISKE ILLUSIONER!!

hvorfor sidder vi egentlig i de styrende organer? Vel ikke fordi de nu engang er der, - men for at få indflydelse på de beslutninger, der træffes her. Og det må også betyde: for at kunne gennem sætte studenterpolitiske krav.
Men kan vi nu også det?

Ja ifølge styrelsesloven, som gælder nu, har f.eks. studienævne jo indflydelse på tilrettelæggelsen af undervisningen og afholdelse af eksaminer, det er studienavnets arbejdsområde, - men INDENFOR NOGLE CENTRALT FASTLAGTE BEKENDTGØRELSETS RAMMER. Og studienævnet har til opgave at sikre, at studierne kan gennemføres på den normale tid, at fagets enkelte discipliner samordnes osv. At undervisningen svarer overens med uddannelsens mål. Studienævnet kan også dispensere fra studie- og eksamensordningen - men nu skal man ikke blive for forventningsfuld - for det er I HENHOLD TIL GÆLDENDE BESTEMMELSER. Som selvsagt ikke er fastlagt af det enkelte studienævnet. Og endelig ansætter studienævnet undervisningsassistenter efter regler, fastsat af undervisningsministeriet.

For nu at opregne de mest centrale arbejdsområder, som de er fastlagt i styrelsesloven.

Men ét er styrelsesloven - noget andet er praksis.

Hvad er de reelle betingelser for indflydelse i studienævnet på undervisning, - i studienævnet, hvor studenterne har 50%'s repræsentation?

Ud over ovennævnte funktioner har det tidligere (og er det stadig) været sådan at de styrende organer blev hørt når undervisningsministeriet står for at skulle gennemføre ændringerne af studierne, f.eks. registrering, nye studiereformer osv.

Men denne høring er ikke andet end EN TOM GESTUS. Studienavnenes protester, f.eks., bliver IKKE fulgt, - de har overhovedet INGEN effekt overfor ministeriet og dets direktorat. For det er ikke "deres gode vilje", der bestemmer at uddannelsessystemet nu skal generaliseres. Det er som bekendt ikke kun i samme uddannelsessystem, at de økonomiske nedskæringer rammer hårdt. Nedskæringerne aktuelt hænger sammen med den økonomiske krise, der nødvendigvis indskrænkninger i det offentlige forbrug. Men de samlede langsigtede planer for en omstrukturering af uddannelserne hænger ikke kun sammen med den aktuelle økonomiske krise, men også med overvejelser over udviklingen på lidt længere sigt, - ligesom de bl.a. hænger sammen med omstrukturering af produktionen. Omstruktureringerne tjener erhvervslivets interesser!

For at de centrale diktater kan gennemføres, - fordrer det, at uddannelsesinstitutionernes tidligere autonomi fjernes. Og det er sket i takt med direktoratets opbygning.

Vi kan nu ta' fat på den situation, vi står i nu.

Størstedelen af de humanistiske studienavn er sat under administration. Fordi de har nægtet at administrere studie- og eksamensordningerne. Og det er gjort, fordi det økonomiske grundlag herfor er fjernet totalt. Udsultningspolitikken er kommet gradvist. Der har igennem lang tid været rejst protester heroverfor. Det har ikke fået den konsekvens, at humaniora har fået flere bevillinger. Og det er IKKE fordi de andre hovedområder har fået for mange bevillinger, omend de står bedre end humaniora. Det er universitetet som sådan, der har fået sine bevillinger skåret drastigt ned. Det ønskede vi i studienævnet at bekæmpe - studienævnet frelagde sig ansvaret. Men hvad betød det for undervisningsministeriet?

Humaniora blev sat under administration. Studie- og eksamensordningen SKULLE administreres, - med de 'omkostninger', det har for studenterne.

En junta blev indsat. For lige netop at administrere. Dvs. gennemsættelse af de statslige interesser. Udenom studenterne. Mogle vil så sige: juntaløsningen er respressiv - og det er den - vil det så ikke være meget bedre om vi fik studienævnet til at administrere? Det ville i det mindste betyde, at flere dispensationer gik igen?

Men her er det vigtigt at holde fast ved, at studienavnets kompetence ER UDHULET. Når det økonomiske grundlag er væk, - er der ingen kvalitativ forskel på, om det er et studienavn eller en junta, der administrerer. Tværtimod kunne et studienavn være med til at TILSLØRE og LEGITIMERE nedskæringerne og deres konsekvenser. DER KOMMER IKKE FLERE BEVILLINGER NU - DERFOR VIL STUDIENÆVNET IKKE KUNNE TILGODESE DE STUDENTERPOLITISKE KRAV. Hvad de iøvrigt heller ikke ville kunne alligevel.

Det er indlysende IKKE i studienævnet og øvrige organer at vi kan bekæmpe de statslige tiltag og deres konsekvenser, som først og

fremmest er den politiske disciplinering af studenterne, konkurren-
ceraset, den indirekte adgangsbegrænsning osv.

De statslige indgreb skal bekæmpes. Men det har intet formål at ud-
kæmpe en skin-kamp for bevarelse af de såkaldte "demokratiske ret-
tigheder" i de styrende organer.

Vi har nok historisk vundet parlamentariske "sejre", - f.eks. gen-
nemførelse af tværfag, indflydelse på udformningen af nye studie-
ordninger, - men det er først og fremmest sikring af rammer for stu-
diearbejdet, som vi så har udfyldt i studienævnet. Men brede rammer
sikrer intet i sig selv. De kan ændres, og det er det, der sker nu.

Man kan ikke sige, at vi reelt har fået tilgodeset studenterpolitiske
krav i de styrende organer. De enkelte ting, der er gået igennem, har
især været i de tilfælde, hvor studenter og ministerium har haft
sammenfaldede interesser i en omstrukturering af uddannelserne. Dvs.
at det ikke kan forklares alene med at beslutningerne er gået i-
gennem på grund af at studenterne har været i stand til at yde
pression igennem de styrende organer. En anden forklaring på, at
vi tidligere havde større indflydelse på arbejdet og dermed også
beslutningerne i de styrende organer er den, at undervisningsmini-
steriet først ret sent - og især først effektivt i og med opbyg-
ningen af direktoratet - har fået greb om den statslige uddannel-
sesplanlægning.

At tage kampen op i de styrende organer ville være en illusionær
kamp, i og med at vi ved at statsmagtens centralisering af alle
væsentlige beslutninger sker udenom de styrende organer. Udenom
studenterne. Imod studenternes interesser. De skal søges bekæmpet,
men kamppladsen bliver ikke de styrende organer. Men på faget, på
holdene, hvor vi må organisere en modstand herimod.

Indgrebene imødegås ikke parlamentarisk. Det har de sidste års stu-
denterpolitiske aktiviteter lært os lidt for godt til at vi nok
engang skal lade os faide tilbage på formaldemokratiske argumenter
om indflydelse i de styrende organer.

Mange vil spørge: Jamen der må da være et par områder, som vi stadig
har indflydelse på i studienævnet? Hvad med ansættelse af under-
visningsassistenter? Hvad med adgangsbegrænsning? Hvad med dispen-
sationer?

Her må vi holde én ting fast: STUDIENÆVNET ER ET STATS-LIGT ORGAN PÅ
UNIVERSITETET. Vi kan ikke her suverænt fastlægge en politik. Men vi
kan stadig - på enkelte, minimale områder, ha' indflydelse på beslut-
ningerne i studienævnet, - indtil den nye styrelseslov træder i
kraft i 77. Men indflydelsen er udhulet, - og efter statsligt diktat.

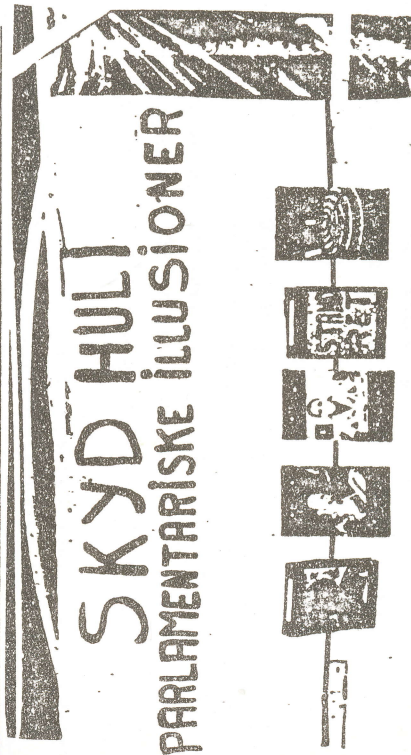
25
Tidligere har vi f.eks. haft stor indflydelse på ansættelse af un-
dervisningsassistenter i studienævnet. Men fra sept. 76 kan der ikke
længere ansættes studenter som assistenter, - kun på dispensation
fra undervisningsministeriet, og kun hvis der ikke er 'kvalificerede'
ansøgere, der har søgt om stillingen. Hvad angår dispensationer er
også et studeinavn nødt til at henholde sig til de generelle be-
stemmelser herfor - hvis det da stadig vil agere studienavn. Og heller
ikke adgangsbegrænsningen kan fjernes igennem de styrende organer.

Direktoratet fastlægger CENTRALT en fordeling på landsplan, som or-
ganerne så må rette sig efter. Kampen imod adgangsbegrænsningen må
udkæmpes på faget, - af studenterne. Og de krav, der aktuelt er stil-
let på holdene i forbindelse med nedskæringerne, kunne et studie-
navn heller ikke indfri.

Vi er blevet vænnet til at tænke parlamentarisk, og først og frem-
mest til at kanalisere vores krav ind over de styrende organer.

MEN RÆKKEN AF STATS-LIGE TILTAG OG DE KONSEKVENSER DE HAR OG FÅR FOR
VORES STUDIESITUATION KAN IKKE IMØDEGÅS I DE STYRENDE ORGANER: De
har slet og ret ingen reel indflydelse herpå. I og med direktoratets
overtagelse af alle væsentlige beslutninger.

Når vi derfor lægger op til at vi skal trække os fra de styrende
organer, - stille op og blokere arbejdet - hænger det sammen med en
samlet vurdering af arbejdet i de styrende organer og disses funk-
tion. De indgår som nævnt som et led i den statslige styringsstruk-
tur. Hvis vi indgår aktivt på alle niveauer indgår vi aktivt i at ad-
ministrere os selv. Deltagelse i det parlamentariske arbejde er med
til at tilsløre deres repræsentive funktion. Og deres underordnede
betydning ift. direktoratet. Tilsløre deres helt utilstrækkelige
kompetence. Tilsløre, at heller ikke studienævnet kan tage kampen
op imod nedskæringerne og respresionen overfor studenterne.

5 KAST I KRONE

Når vi mener, at de styrende organer har en repressiv funktion og under ingen omstændigheder kan ha' den funktion at de kan indfri de tudentpolitiske krav, kan vi i og for sig også være ligeglade med om f.eks. Komm.S. og de moderate sidder på pladserne, - for hvad kan de reelt gøre der? Når vi alligevel stiller op og vælger at blokere pladserne er det ikke fordi vi tror på en indflydelse her, men dels fordi diskussionerne endnu ikke har været bredt nok ude, og især for fortsat at sikre at de økonomiske bevillinger går til Studenterrådet. Og det er ikke få midler, det drejer sig om (pen-gene tildeles efter pladser i de styrende organer)- og dem har vi en interesse i at sikre. Vi må så samtidig arbejde på at opbygge vores egen økonomi, - det er stadig vigtigt at vi betaler rådsaf-gift! Hermed har vi også afvist KFML's taktik om totalt at udræde af de styrende organer nu, og ikke tage imod penge fra statsmagten. Det er en moralsk, vensterradikalistisk holdning.

Et af argumenterne for at blive siddende i de styrende organer har været, at når den nye styrelseslov kommer til sommer, er vi ikke i stand til at manifestere vores utilfredshed med den, hvis vi alle-rede HAR trukket os. Vi mener, at det igennem en sådan aktion vil komme til at fremstå som om studenterne reelt har haft indflydelse under den nugældende styrelseslov, dvs. den vil bevirke en grov til-sløring af de reelle forhold. Et nej til den kommende styrelseslov vil aldrig blive et forsvar for status quo. Derfor er der heller ingen sammenhæng mellem at vi ikke accepterer den nugældende styrel-seslov og ikke kan protestere imod en endnu mere politisk repressiv. Hvad kan vi så gøre nu?

Kampen imod de statslige indgreb må føres på et bredt grundlag, hvor fællesnævneren er kampen imod den statslige repression, imod den politiske disciplinering. Vi må i første række søge at skabe enhed i kampen imod de uacceptable studiebetingelser som nu mærkes umiddelbart.

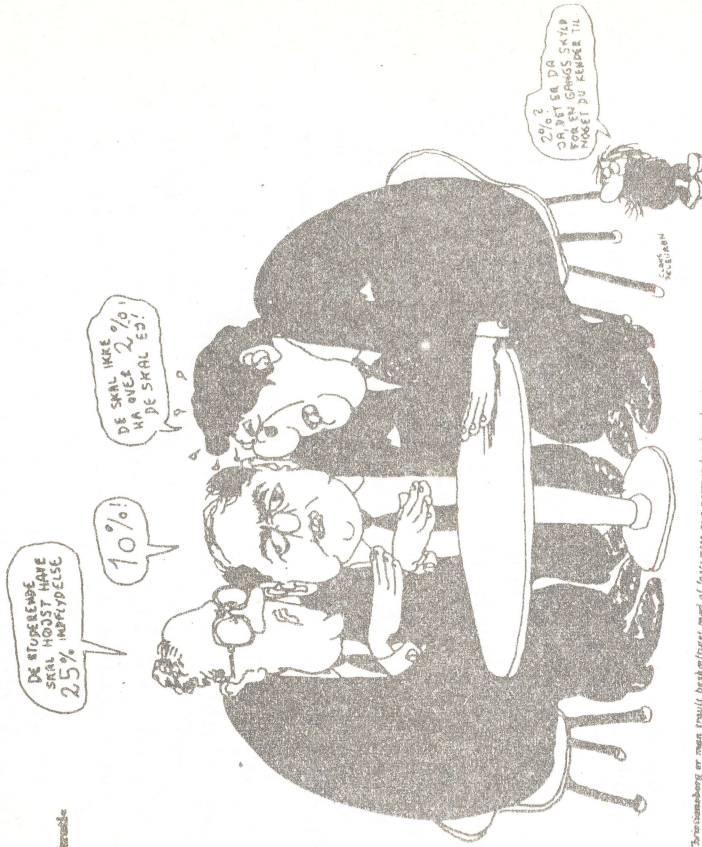
Diskussionen af, hvad vi nu stiller op overfor repressionen må nu tages på holdene. For så vidt vi ikké kan sikre noget som helst i de styrende organer må arbejdet selvsagt gå på hvordan vi orga-niserer os herimod på holdene, på faget osv.

Derfor er der en sammenhæng mellem vores diskussioner af aktionsfor-slag og diskussioner om hvorvidt vi fortsat skal forblive eller trække os fra de styrende organer.

DERFOR OPFORDER VI HOLDENE TIL AT DE HOLDER MØDER INDEN DER PÅ FREDAG PÅ STUDENTERMØDET SKAL TRÆFFES BESLUTNINGER HEROM, ALTSA HVORVIDT VI FORTSAT SKAL ARBEJDE I DE STYRENDE ORGANER:

VI MENER NEJ. Inge-mai, Joan, Lis, Claus, Ingrid og Jan.

April
Borgerlige kredse

I borgerlige kredse på Christiansberg er man tvunget beskæftiget med at fastsætte nye normer for demokratiet.

Som rygter vil vide, afholder Fagfront Psykologi ikke for nuværende medlemsmøder, ligesom der heller ikke foregår nogen frontkoordinering af de studenterpolitiske aktiviteter. Dette oplæg bliver kort, idet en egentlig politisk afklaring af splittelsesmodsatningerne pågår i øjeblikket. I den gruppe af "frontfolk", som står for dette oplæg.

I stedet vil vi give en kort kronologisk beskrivelse af hændelsesforløbet, hvor vi her forkorter historien til dette efterår.

På grund af diffusitet omkring de politiske uenigheder og modsætninger i psyk-fronten, hvilket gennem længere tid havde bevirket en handlingslamelse for frontens organisatoriske aktiviteter, blev det i september besluttet at afholde et psyk-front seminar. Intentionen bag seminaret var at indholdsbestemme frontens studenterpolitiske arbejde overfor den hidtidige fagkritikopfattelse. Hovedtemaerne for seminaret var dels den organisatoriske ramme for det studenterpolitiske arbejde, dels forholdet mellem og sammenknytningen af, hvad der tidligere havde været skitseret som tre forskellige positioner: det studenterpolitiske, det universitetsexterne engagement (forbindelse til andre sociale bevægelser) og det professionskritiske/analytiske arbejde.

På seminaret formuleredes til det første punkt enighed om at vi i det studenterpolitiske arbejde i højere grad skulle vægte basisarbejdet på trinene og undervisningsholdene for derved at ophæve frontens isolation til instituttet. Overhovedet formuleredes der på et abstrakt niveau at frontens primære arbejdsfelt var det studenterpolitiske arbejde. Så langt så godt. Tilbage stod to problemer: hvorledes skulle denne enighed organisatorisk og indholdsmæssigt udfyldes? Sidst på seminaret og på de to

29

efterfølgende frontmøder, hvoraf det sidste resulterede i den faktiske splittelse af den samlede psyk-front, viste den reelle uenighed sig på følgende måde: en gruppering mente at den videre afklaring måtte finde sted gennem deltagelse i et institutlokalt, studenterpolitisk-praktisk arbejde; dette kunne fronten ikke være forum for. Heroverfor mente en anden gruppering (som delvist er sammenfaldende med gruppen bag dette oplæg) at et sådant øjeblikkeligt praktisk studenterpolitisk arbejde uden forudgående minimal perspektivlægning ville være politisk blindt. Perspektivlægningen skulle foregå som et tidsmæssigt afgrænset, intensivt arbejde i frontregi, hvor frontmedlemmerne stadigvæk herudover var forpligtiget på igangværende politisk-praktisk aktiviteter. Der kunne imidlertid ikke opnås enighed om den videre afklaringsform og de tilgrundlæggende modsætninger blev så skarpt formuleret, at en videre afklaring i et fælles forum blev anset for at være en umulighed.

Der har sidenhen ikke været afholdt frontmøder. Siden da har der været basismobilisering omkring en stillingsbesættelsessag, hvilket resulterede i dannelsen af 10 tværtrinsgrupper af intenderet permanent karakter. I dette basisarbejde har begge hovedgrupperinger været aktive.

På sidste studentermøde i dette mobiliseringsforløb blev det vedtaget ikke at stille op til de styrende organer - Til konsistorievalget opfordredes al folket dog til at stemme på studenterrådets liste.

Dette oplæg har, som det også fremgår, kun til hensigt at opfylde en presserende orienteringsfunktion. Der følger senere en egentlig fremstilling og stillingtagen til de studenterpolitiske problematikker ud fra denne gruppes politikopfattelse.

MKH.

ca. 20 "psyk-front"folk

Meddelelser fra Fronthusets KOORDINERINGSGRUPPE:

D. 25/10 blev der nedsat en koordineringsgruppe for samtlige styringsgrupper omkring fronthuset. Denne gruppe har indtil nu holdt 5 møder, og dette oplæg skal efter fælles beslutning fungere som en sammenskrivning af de enkelte referater. Det vil også sige, at der ikke her vil blive gået i detaljer, men forsøgt givet et overblik over hvilke problemstillinger vi gennemgående har behandlet. Hvis nogen ønsker yderligere og mere detaljerede informationer, så foreligger referaterne i fronthuset, og endelig kan man jo henvende sig til medlemmerne af koordineringsgruppen.

Der var en del bryderier omkring gruppens nedsættelse. På det tidspunkt fungerede de enkelte (næsten alle) styringsgrupper allerede, og problemerne stillede sig på flere forskellige niveauer omkring repræsentationen i koo-gruppen. Det var den generelle opfattelse, at den skulle bestå af et eller to medlemmer fra hver styringsgruppe, men dertil kom spørgsmålet om forholdet mellem koo-gruppen og AU: efter diskussionens afslutning var der foreløbig kun pr. tilfælde fælles repræsentation, altså igennem nogle enkeltpersoner. Derudover lå der en vedtagelse, som blot er en opfølgning af en consensus, der vist her været fra starten, nemlig at den politiske magt omkring driften af fronthuset ligger i koo-gruppen via styringsgrupperne, men i sidste og endelige instans i AU. Imidlertid har AU i hele denne periode været egentlig ikke-fungerende, eller hvis man nu skal formulere det mere positivt: i en reorganiseringsfase. Historie- og medicinerfronten har i meletiden haft indkaldt til et AU-reorganiseringsseminar, og i denne forbindelse er det blevet til, at der for fremtiden vil være repræsentation (fast eller ad hoc?) i AU fra arrangementsgruppen og værtshusgruppen. I alle tilfælde vil den fælles sammenlægning altid skulle sikres ud fra consensus om fordelingen af den politiske magt.

De øvrige bryderier, som jeg indledningsvis omtaler, giver sig næsten uden yderligere kommentarer ud fra personsammensætningen i gruppen. Her følger en oversigt:

Fra værtshusgruppen: Calle Møller (146508)

Hans Christensen

Fagtryk: Øbe Frydensberg (120162)

FA (skollingsadm.): Mogens Hegnsvad (102088)

Byggegruppen: Carsten Schmidt (139728)
Christian Hjort

Tnyra Jacobsen
Steffen Bjerre (112687)

Børnegruppen: Mette Risak (139728)

Arrangementsgruppen: Arne Kjær (146508)

Irving Knus

Økonomigruppen: Anne Marie Jelsbak

Frontblad: Peter Deuleran (102010)

Trykkeri: Erik Gråe

Troels Wingender

Endelig er der lige kommet yderligere to styringsgrupper til, nemlig bogsalg og værksted, men de er så nye, at de endnu ikke er repræsenteret, altså fordi de dårligt er kommet igang.

Men som det ses, består gruppen næsten udelukkende af "gamle pampere", altså folk, der har været centralt placeret i fronten igennem et par år - eller mere for nogens vedkommende. Selvom der til styringsgrupperne har været en relativt god rekruttering også af nye folk, så har det altså været et matkant problem i forhold til koo-gruppen. Vel nok bl.a. p. gr. a. erfaringsophobningen hos enkeltpersoner igennem årene. Flere af medlemmerne, det drejer sig om Mogens, Ole og Carsten, er indgået i gruppen under protest og under forudsætning af, at de så hurtigt som det overhovedet er muligt trækker sig ud. Det vil sige efter et par måneder minimum, hvor det er en forudsætning at der rekrutteres nye og formidles nogen erfaringer. Iøvrigt har Carsten far begyndelse foreslået en tidshorvansont på ca. 1/2 år, hvorefter der skal ske en udskiftning.

Dette rekrutteringsproblem har iøvrigt været taget op ved hver eneste møde, både som generelt problem og specifikt i forhold til enkelte vigtige arbejdsfunktioner. Som generelt problem har det været svært at tage hul på det, men alle er klar over, at der hele tiden skal rekrutteres nye til samtlige styringsgrupper - i den forbindelse har det været formuleret, at man skaller forsøge at rekruttere andre steder fra end lige HUM. Mere specifikt har der været diskuteret rekruttering på især to felter:

Fagtryk og husadministration.

Fagtryk har store problemer med en helt ny-bemanning efter en periode i foråret med forsøg på en decentralisering, som af

mange forskellige grunde3 er slået fejl. Problemet er, at der nu reelt kun sidder et par stykker tilbage i Fagtryk-gruppen, og rekrutteringsproblemet er selvfølgelig akut, fordi området er vigtigt nu i flere henseender: Både i forhold til etableringen af vores eget trykkeri og bogsalg. Problemet er også nok, at det er svært at få nogen til at gå ind i arbejdet, fordi det ser rodet ud i øjeblikket, man skal starte på ny med en helt ny gruppe osv. Diskussionen fortsætter naturligvis, - bl.a. på et møde d. 3.dec.

Husadministrationsgruppe: en sådan er blevet efterlyst fra byggegruppens side allerede fra første møde - siden har det været taget op på hvert eneste møde. De arbejdsfunktioner, der skal varetages er:

1. Lokaletildeling.

Det drejer sig ikke blot om simpel fordeling af lokaler til dem, der kommer først med bestillingen, men der kan måske også blive tale om at foretage prioriteringer, fordi der virkelig er drøn på et begrænset lokalebud. I øjeblikket foregår det ved ~~den~~ ovennævnte procedure. Der er, foruden den daglige tildeling af lokaler til enkelte møder, også tildeling af lokaler til længerevarende møderækker og endelig også faste lokaler. Især det sidste har der været problemer med - idet fire fronteksterne socialistiske grupper har bedt om mere eller mindre faste lokaler, f.eks. kontortid til den alternative rådgivning fra Immervad, og SOKO (socialistisk kollektivforening). Indtil videre (og vel også fremover efter ændstilling) ligger beslutninger om den slags i koo-gruppen. Omkring rådgivningen er der etableret kontakt imellem jur-fronten og gruppen på Den Sociale Højskole og rådgivningen fra Immervad.

2. Portner-funktion.

Den varetages midlertidigt af en fastboende nægter.

~~Vedligeholdelse~~

3. Vedligeholdelse.

Det er organisering af rengøring, f.eks. Det varetages nu helt urimeligt af dem der arbejder hernede - urimeligt, fordi man ikke skal rydde op efter hinanden, emen efter sig selv!! - og fordi dem der arbejder ikke skal checke det af, det er en selvstændig opgave.

4. Telefonpasning.

5. "Markedsføring" (af huset, mhp. benyttelse af det til f.eks. weekendseminarer).

~~Alle disse...~~

Alle disse funktioner skal varetages af en fast gruppe - i øjeblikket sker det halvvejs anarkisk igennem en urimelig belastning af byggegruppen. Alle opgaverne kræver ~~et~~ minimum to fast arbejdende - helst en gruppe. Det har været diskuteret meget, der har bl.a. været forslag fremme om et "professionalsere"arbejdet (lønarbejde), men indtil videre er der ikke enighed og der er ikke fundet nogen løsning på problemet.

Budgetteringsdiskussionen=: er et andet gennemgående problem, naturligvis. Der stilles i øjeblikket driftsbudgetter op for alle enkeltområder, mest afgørende er her selvfølgelig: værts-hus, trykkeri, Fagtryk, FA, byggeriet. I forbindelse med trykkeriet har der været en del diskussioner, bl.a. en problematisering af, at starte et sådant enkeltområde inden der foreligger en samlet budgetoversigt for hele molevitten. Der er generel tilslutning til og opbakning bag igangsættelsen af trykkeriet, derfor er der allerede nu indkøbt maskiner (fordelagtigt). Budgetproblemerne skal så diskuteres gennemgående på et særligt møde (fredag d. 3.dec.). Der er blevet nedsat en gruppe bestående af de økonomiansvarlige fra alle styringsgrupper, som skal forberede dette møde, hvor man altså skal forsøge at få et samlet budgetoverblik.

Pengeindsamlingen: der er nedsat en gruppe specielt til at intensivere pengeindsamlingen. Det er stærkt aktualiseret af, at byggetilladelsen er trukket ud, og således også byggelån og kassekreditter m.m. Der er altså et stort likviditetspres indtil byggetilladelsen foreligger:

Byggesagen: Steffen og Mogens har holdt os løbende orienteret om byggesagen, dvs. om sagsgangen og forhandlingerne med - og mellem - især kulturrådmanden og den tekniske ditto: det drejer sig om en dispensation fra et krav om 53 parkeringspladser. Det ser nu ud til, at problemet er løst i løbet af den næste månedstid, således at vi kan betale os fra kravet - og herefter forsøge at skaffe pengene gennem magistratens 4.afd.(kultur). Når byggetilladelsen er igennem så foreligger bevillingen også-.

Arrangementer: Der har været afholdt følgende arrangementer:

Sygeplejeelevernes aktion d, 11/11: festen blev holdt i frontkhuset. Tryk på-festen d, 20/11: indsamlingsfest til trykkeriet-målet var 10.000, det blev ikke nået, men festen var udmærket.

Øvrige arrangementer: Der er udsendt en månedsliste til alle frontmedlemmer fra arrangementsgruppen, her skal der bl.a. gøres opmærksom på, at der er værtshus hver fredag og lørdag aften, indtil den endelige bevilling foreligger. Det sker i forbindelse med de øvrige arrangementer.

Møderne i koo-gruppen har været afholdt d. 25/10, 2/11, 9/11, 16/11 og 23/11 - det sidste møde er der endnu ikke skrevet referat fra, det drejer sig om den stiftende generalforsamling for Andelselskabet, den afholdes tirsdag d. 30/11. Men det betyder, at de problemer, der blev diskuteret i den sammenhæng, vil blive refereret i forbindelse med næste frontblad, altså efter generalforsamlingen.

Til slut skal jeg lige sige, at der fra koo-gruppens side vil blive taget initiativ til afholdelse af et eller flere stormøder i fronten om fronthusets igangsættelse, drift, muligheder, problemer osv.osv.

Mette Risak

Når du bestiller lokaler i Fronthuset

får du et nummer som oplyser om rummets beliggenhed: Første ciffer angiver om der er tale om for-, mellem- eller baghus. (Henholdsvis 1, 2 eller 3). Andet ciffer angiver etager. Og det sidste ciffer selve rummets nummer. F.eks. nr. 231 = mellemhus, 3.sal, lokale 1.

Brugere af frontlokaler

skal rydde op efter sig! Anonyme oprydningssånder bør ikke eksistere i det hele taget og da slet ikke i frontsammenhænge. Så tøm askebærrer og saml flasker sammen før i går. Der står koste og feteblade på hver etage.

De grupper som allerede har faste lokaler skal rentage bestillingerne i løbet af december måned, fordi 6 nye grupperum i bækhuset nu er færdige og vi skal have flyttet grupperne så lokalerne udnyttes mest hensigtsmæssigt.

Der er endnu lokaler at få i Fronthuset

Hele ugen er der gruppelokaler ledige om for- og eftermiddage. De fleste aftener er der grupperum og stormodelokaler.

Der er altid brug for flere arbejdsbold - du opfordres kraftigt til at lave en ordning med din gruppe om at komme ned og arbejde i Fronthuset. F.eks. en bestemt dag om ugen.

Indtil nu er Fronthusets lokaler blevet benyttet af: Statskundskab, Medicin, HHÅ, Filosofi, DSH, Historie, Økonomi, Biologi, Teologi, Dramaturgi, Aktionsfonden, Frontens Kvindegrupper, Krise og Kulturkamp, Mandebevægelsen, Musikgrupper, Gruppe fra Psykologi, SF, Sundhedssektorgruppe, Fagkritisk Lærergruppe og Sygeplejeelever.

Ovennævnte praktiske bemærkninger hænger sammen med det akutte behov for VEDSÆTTELSE AF EN HUSADMINISTRATIONSGRUPPE

Gruppens områder bliver:

- Politikfastlæggende ind over lokaltildelingen
- Bestemende for om/ i hvilket omfang det administrative arbejde skal lønnes
- Portnerfunktion
- Vedligeholdelse og drift af huset - herunder rengøring
- Telefonpasning

Alle funktionerne skal ikke nødvendigvis varetages af gruppen selv, men gruppen må lægge retningslinjerne og sikre at andre opfylder funktionerne. Der skal ikke fastlægges retningslinjer her, men f.eks. ville det være naturligt at reorganisering blev varetaget af de grupper som er brugere af huset. Administrationsgruppen må så fastlægge og sikre gennemførelsen af en tumsordning.

Lokalepolitikken kræver en fast gruppe der kan tage initiativer til og sikre at huset udnyttes optimalt. Der må tages stilling til hvilke kriterier, der skal lægges til grund for tildeling af fæste lokaler. Der må fastlægges en politik overfor frontexterne grupper. Portnerfunktionen kræver også en fast gruppe - muligvis en lønnet person - der skal nu og sæng være total sikker hed for at der bliver låst og slukket hver aften.

Telefonpasning kan f.eks. varetages af gruppens medlemmer på skift. Det er ret vigtigt, at der konstant er nogen som kan formidle informationer, har check på lokalene og de løbende aktiviteter. Man får ret hurtigt det nødvendige informationsniveau, men der må være en vis kontinuitet omkring de personer som indgår.

Gruppen skal nedsættes snarest muligt da ovennævnte funktioner for øjeblikket varetages af byggegruppen der - som måske bekendt - har nok at lave i forvejen. Politiske beslutninger under husadministrationen bliver nu truffet i koordineringsgrupper, hvilket selvfølgelig er utilfredsstillende, da det vældet om et sørede beslutningsprocesserne.

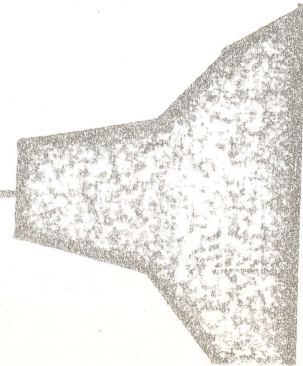
Der efterlader altså kort og godt nogle folk, som er villige til at lave praktisk og indviker arbejde, og som ikke mindst er interesserede i at være med i udviklingen af huset via lokalpolitikken. Interesserede kan henvende sig på Fronthuset.

Thyra

Fronthuset har nogle sorte arbejdssole - lamper i overskud som sælges til 100,00 kr. stk. Diameter 40 cm.

Købes gennem fronthusets kontor

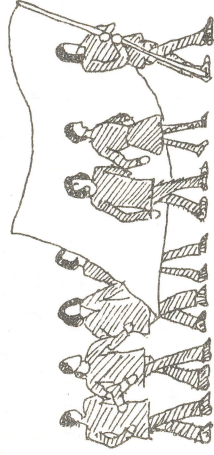
Mejlgade 56, forhuset 2. sal

BØRNE - OG FORÆLDRE-

MØDE

AFHOLDES LØRDAG D. 11. DEC. KL. 14⁰⁰ I FRONTHUSET

I forbindelse med etableringen af fronthuset opstod børnegruppen, som skulle tage sig af de problemer der opstår i forbindelse med at integrere børn i fronthuset. Foruden det prøver vi også at etablere et miljø indenfor fronten, hvor vi kan diskutere opdragelsesmæssige problemer etc - se oplægget i Frontblad 12. Mødet den 11.12. er ment som et første kontaktmøde mellem frontbørn og forældre. Vi skal diskutere hvordan et forældre/børnearbejde kan foregå i frontregi, og der vil blive arrangeret forskellige aktiviteter som børnene kan være med i. Vi skal ikke lægge nogen færdig strategi på dette første møde men primært etablere en kontakt med hinanden og "hinandens" børn. Så der for TAG BØRNENE MED!

Børnegruppen.

AKTIVITETER I FRONTHUSET

dec.

- Torsdag
2.dec.
Kl. 20 og kl. 22:
Film om arbejdsløshed: "Arbejdsløshedshæren".
I filmen medvirker xxxj arbejdsløse fra København, Vejle, Århus og Ålborg. I vigtige biroller ses børsspekulanter og arbejdsgivere.
- Fredag
3.dec.
Kl. 20:
Lysbilledavis "Rundt om Århus å".
Lysbilledserien nummer bl.a. indslag om festugen, om arbejdsforhold på Skandinavisk Tobakskompagni og på Kalundborg-bådene, om porcelænsarbejderstrejken, etc.
Arr.: Århus Kulturføenings mediegruppe.
- Lørdag
4.dec.
Kl. 20:
Argentinsk teatergruppe,
LIBRE TEATRO LIBRE.
Gruppens stykke hedder "Ansigtet". - Gruppen er dannet ud fra en større gruppe politisk aktive, hvis teaterarbejde har fundet xx sted i forbindelse med partisanvirksomhed. Forestillingen er et opgør med den skuespiller der tror at hans arbejde kan befordre en revolution.
(NB: Tryk=På løbesedlen angav et forkert tidspunkt. Det rigtige er lørdag d. 4.dec.).
- Lørdag
11.dec.
Kl. 14:
STUDENT 76,
diskussion omkring Fuld Bak Frem's multi-medie-rock-show.
"Student 76" spilles i "Huset", Vester Alle, dagene 8.-9.-10. december, hver aften kl. 21.
- Onsdag
15.dec.
Kl. 20:
Film om Chile (II): "Statskuppet".
- Torsdag
16.dec.
Kl. 20:
Film om Chile (II): "Statskuppet".
- Fredag
17.dec.
Kl. 20:
Film om Chile (II): "Statskuppet".

"Arbejderklassen og arbejdsmiljøet 39

Dette indlæg er en reklame. Det er en reklame for en pjece/bog som vi har skrevet og som handler om arbejdsmiljø - kampen for et bedre arbejdsmiljø.

Vi er en gruppe, som blev nedsat i september 75 og som består af tre fra MEDICINERFRONTEN og tre fra SAK.

Da vi startede, vidste vi, at vi ville lave noget om arbejdsmiljøpolitik, og vi gik egentlig i gang med at kigge på de forskellige folketingspartiers (arbejderpartierne) politik på området. Vi fandt imidlertid ud af, at det kunne være nok så væsentligt, at kigge på LOS politik, ud fra en forståelse af, at netop denne politik har stor indflydelse på arbejderklassens holdning. Netop derfor går vejen frem mod arbejderklassens arbejdsmiljøpolitik bl.a. over en kritik af LOS.

LO har lagt sin arbejdsmiljøpolitik frem i pjecen "Fagbevægelsen og arbejdsmiljøet". Den er et led i Thomas Nielsens "smalle vej"-politik, hvor en af parolerne er noget i retning af "Sundhed ~~å~~ i stedet for penge".

Ved juletid havde vi gennemkritiseret pjecen, og den kritik vi havde lavet brugte vi som grundlag for en snak med nogle folk fra arbejderbevægelsens venstrefløj - nogle folk, der alle har været/er meget aktive netop inden for sikkerheds-/sundhedskampen. Efter denne snak med folk i Århus, Odense, Ålborg og København ændrede vi vores arbejdsform radikalt.

Vi fandt ud af, at hvis vi skulle lave en kritik, der kunne bruges til noget, måtte vi være meget konkrete.
Vi har derfor forsøgt at kritisere LO via en gennemgang af nogle aktioner/arbejdskampe, der har drejet sig om arbejdsmiljøforhold. Gennem forskellige initiativer i og uden for fagforeninger og forbund.

Og vi har gjort det gennem kritik af den ny arbejdsmiljølov, arbejdstilsynet etc. og LOS forhold til disse størrelser.
På denne måde håber vi, at vores bog kan blive et mere principielt indlæg i debatten om en arbejderpolitik.

De sidste linjer fra vores indledning:

"Hvis pjecen bliver tegnet som sådan, og hvis fagforeninger, sikkerhedsrepræsentanter og grupper af arbejdere vil tære den op til overvejelse i forbindelse med det arbejde, de måtte være i gang med - og hvis osse folk beskæftiget indenfor sundhedssektoren (portører, sygehjælper, sygeplejersker, læger mv. - for ikke at tale om patienterne) vil benytte sig af pjecen som et diskussionsoplæg - så vil den tjære

det formål den er lavet til.
 Først og fremmest har den imidlertid tjent sit formål, hvis den kan være med til styrke en mere aktiv indsats på arbejdspladserne i kampe om et bedre arbejdsmiljø."

Derudover mener vi, at den kunne være læsevigtigt materiale for alle socialistiske studenter, der beskæftiger sig med arbejdsmarkedsforhold, og det er vel stort set alle, der læser dette blad. Det elendige arbejdsmiljø er om ikke den direkte årsag, så i hvert fald meget ofte medvirkende til at starte de diskussioner på arbejdspladserne, der ender i strejke.

Derfor er det væsentligt at diskutere, analysere, kritisere kapitalens, statens, fagbevægelsens politik ind over dette område, og vi mener, at vi hermed har ydet et bidrag.

Til sidst lige kapitelloverskrifterne, der fortæller lidt mere om indholdet: 1. Indledning, 2. Los 14 punkter, 3. Samarbejdspolitikken, 4. Arbejdsmiljøet på de enkelte arbejdspladser, 5. Arbejdsmiljøet, 6. Den nye arbejdsmiljølov, 7. Arbejderklassen, uddannelserne og arbejdsmiljøet, 8. Krise og arbejdsmiljø, 9. Arbejdsmiljø og arbejdsmiljø.

Pjeven/bogen bliver udsendt på FaDLs forlag (foreningen af danske lægestuderende) i 1500 eksemplarer, men blir osse distribueret af Fagtryk - så du kan købe den de sædvanlige steder. Prisen blir 11,50 og den udkommer omkring 1. december.

Vi er selvfølgelig meget interesseret i at følge pjecen/bogen op med diskussioner under forskellige former. Selvfølgelig i Medicinerfronten og SAK, men osse i større fora. Hvordan har vi endnu ikke fundet ud af. Aktionsfonden er et oplagt forum (medicinerne i gruppen er tilknyttet Aktionsfonden) - og vi ku måske osse lave et eller andet arrangement i fronthuset, men det finder vi ud af senere.

Sikkerheds- og sundhedsgruppen under SAK og
 MEDICINERFRONTEN

I forlængelse af sidste FBs referat af begivenhederne på Göteborg Kex, bringer vi her Bageri- og Biscuitarbejdernes Arbejdsledelsesudvalg og Aktivgruppes vurdering af begivenhederne omkring dannelsen af arbejdsledelsesudvalget, samt den netop afholdte generalforsamling i Bageri- Konditori- og møllerarbejdernes Fagforening.

KENDSGERNINGERNE SAMT ET PAR KOMMENTARER TIL BAGERI-, KONDIOTORI- OG MØLLERI- ARBEJDERNES GENERALFORSAMLING I ARHUS.

AF : BAGERI- OG BISCUITARBEJDERNES ARBEJDSLØSHEDSUDVALG OG AKTIVGRUPPE.

Fagforeningens samarbejde med en arbejdsgiver.

Lige siden efteråret 75 har det ulmet i BKMf-Arhus, hvor bestyrelsen med en besynderlig passivitet har akcepteret, at arbejdsgiverne slagtede adskillige af fagforeningens medlemmer.

Som om det ikke var galt nok, så gik man heller ikke i vejen for at give arbejdsgiverne en hånd med, når man skulle af med såkaldt 'besværlige' arbejdere, der glemte reglen: "HOLD KEFT, TRIT, RETNING OG ARBEJD". Folk, der på Göteborg Kex protesterede over brud på overenskomstregler, en ulovlig valgt tillidsrepræsentant, trusler om fyringer m.v. blev smidt på porten.

Etablering af arbejdsledelsesudvalg

Da den regulære udrensning på G.Kex efterhånden omfattede omkring 30 arbejdere (hvoraf de syv idømtes 30 dages karantene), konkluderede en del af ofrene, at nu var det nok med arbejdsgiverens skalten og vaiten med arbejdskraften. Men hvad skulle man gøre? Man måtte erkende den kedelige situation, modstanderen var ikke kun arbejdsgiveren men også vor egen fagforening, der på grov vis gik i ryggen på sine egne medlemmer. Derfor var et af de første skridt at informere pressen om, hvad der foregik, samtidig med at man etablerede sig i et arbejdsledelsesudvalg, som man på normal vis forsøgte at få godkendt af bestyrelsen. Ligesom alle øvrige af udvalgets henvendelser blev også dette forslag fejlet af bordet. Situationen var nu klar. Man kunne ikke forvente et samarbejde med bestyrelsen af nogen som helst art.

Målsætning for B. B. A. A.

Bageri- og Biscuitarbejdernes arbejdsledelsesudvalg og Aktivgruppe (B.B.A.A.) indså nu, at den eneste mulighed for at få rettet op på den svage fagforening var en regulær udskiftning af de umulige arbejdsgiver-venlige bestyrelsesmedlemmer. Udvalgets arbejde kom derfor først og fremmest til at bestå i at informere og

42

skabe kontakt til så mange af BKMf's medlemmer som muligt. Målet var enkelt og klart: vi ønskede en fagforening, der virkede for og med medlemmerne!

Forberedelser med henblik på generalforsamlingen

I første omgang kunne a-udvalget være tilfreds med en ganske god pressedækning omkring forholdene i vor fagforening og på G. Kex. En pressedækning, der har været medvirkende til, at udrensningen på virksomheden er standset - i hvert fald indtil videre. Endvidere tog vi i udvalget kontakt med Det Centrale Arbejdsledelsesudvalg (DCA), for derved at deltage i arbejdsledelsesarbejdet. Som et sidste forsøg på at skabe en dialog med BKMf-bestyrelsen, rettede DCA en henvendelse til denne og forespurgte om et møde, hvor man skulle diskutere sortilistninger/karantænesagerne på G. Kex, men fik afslag, ligesom vort eget valg, DR m.v. havde fået det. Kort før generalforsamlingen udsendte vort a-udvalg sit eget uddelingsblad - fortrinsvis på arbejdspladserne. På dette tidspunkt havde vi kontakt med knap 40 medlemmer, hvis opfattelse vedrørende bestyrelsen lå på linje med a-udvalgets. Selvom oppositionen ikke mødte op til generalforsamlingen som udprægede pessimister, så var man klar over, at der kunne ske lidt af hvert.

Generalforsamlingen og protokollen

Omkring 150 var mødt op til generalforsamlingen, over dobbelt så mange som normalt. Som imødeset kom problemerne på G. Kex (og fagforeningens rolle i denne forbindelse) til at stå i centrum. Et af dagsordenens første punkter var oplæsningen af forhandlingsbogen (protokollen), der for 3/4 vedkommende handlede om problemerne på G. Kex. Den omtalte bl.a., at fem af de mest aggressive damer på virksomheden var blevet fyret og frakendt understøttelse - bagernes navn blev misbrugt af et oprettet arbejdsledelsesudvalg, der skrev trusselsbreve osv, osv. Indholdet viste sig at være særdeles ensidigt og partisk affære, der karakteristisk nok virkede som et forsvar for såvel arbejds giverne som for bestyrelsens uduelighed. Umiddelbart efter oplæsningen blev protokollen stillet til afstemning, men pudsigt nok var det svært for dirigenten at forstå det rimelige i, at der også blev spurgt om, hvem der ville stemme imod forhandlingsbogen. Det lykkedes dog til sidst, og et klart flertal i forsamlingen nedstemte protokollen, hvorefter der fulgte en diskussion om hvad der skulle tilføjes. Bestyrelsen afviste dog alle forslag, og en ny afstemning afviste ligeså protokollen.

Beretningen

Beretningen (v/formanden, Leo Dyrnøse) kom så godt som udelukkende til at berøre forholdene på G. Kex. Et indlæg, der var formet som et angreb på arbejdsledelsesudvalget. Man angreb de to udsendte uddelingsblade (foruden vort eget, et fra SF's Fagklub) som værende falske og bagvaskende, men argumenter, der kunne modbevise

43

indholdet, kom der ingen af. Man var dog så flink at læse op af de to blade. Desuden postuleredes at forholdene i fagforeningen var, som de skulle være - det var de fyrede, der var noget i vejen med, ellers var de jo ikke blevet fyret.

B.B.A.A.'s kritik

Selve diskussionen om beretningen blev hed og langvarig. A-udvalgets angreb gik hovedsagelig på følgende:

Hvorfor akcepterede man uden videre, at en arbejdsgiver skildte sig af med adskillige af fagforeningens medlemmer og tillod, at folk fra andre fagforbund fik arbejdet, i stedet for dem, der havde været ansat på pågældende virksomhed i op til 14 år. - At fagforeningen tilsidesatte sine pligter og undlod at forsvare omtalte medlemmers interesser, f.eks. gennem overenskomstens § 6. Og så forstod vi ikke, hvordan en bestyrelse kunne blæse på samtlige overenskomster for valg af tillidsrepræsentanter, som man gjorde på G. Kex i februar/april. Endvidere fremførte vi, at man ved at gå imod et klart flertal på G. Kex, der forlangte en demokratisk valgt tillidsrepræsentant, tramper på såvel medlemmerne i fagforeningen som på fundamentale demokratiske rettigheder. Vi forstod heller ikke, at fagforeningen i samarbejde med arbejdsgiverne fik fyret syv arbejdere og fratog dem deres understøttelse, fordi de protesterede imod trusler om fyringer, tvang og en ulovlig valgt tillidsrepræsentant.

B.B.A.A. kunne heller ikke acceptere, at arbejdsgiverne uden videre kunne få lov at bryde overenskomstens § 11 vedr. opsigelsesvarsel. A-udvalget kunne heller ikke godtage, at to 67-årige medlemmer skulle tilbagebetale henholdsvis 2000 og 8000 kr., fordi bestyrelsen ikke forstod sig på reglerne vedrørende udtalelse af arbejdsledelsesunderstøttelse.

Usaglige angreb på oppositionen

Tillidsdamen på G. Kex skabte med sine indlæg en atmosfære med skiftevis vilddubbel og pinlig stilhed. Efter at have rost forholdene på virksomheden fastslog tillidsrepræsentanten, at de, der var blevet fyret, aldrig ville blive genansat (hvoraf seks af dem havde nedlagt arbejdet for at være med til generalforsamling) gik skarpt i rette med tillidsdamens udtalelser om de gode arbejdsforhold, og betegnede istedet forholdene som nedværdigene og umenneskelige. Blev de ansatte fyret p.g.a. udtalelserne mod tillidsdamen, ville det ikke være noget nyt, sagde man.

En anden tillidsmand (fra Magdalene) udtalte, at de fyrede skulle skamme sig, når de klagede over deres bestyrelse og samtidig modtog 900 kr. hver uge af fagforeningen. De kunne jo bare søge noget andet arbejde og melde sig ind i en anden fagforening, sagde tillidsdamen. Nu var det ganske vist en lidt ophidset tillidsrepræsentant, der fremkom med de refererede udtalelser, men det forekommer

lige groft nok, at en tillidsrepræsentant sjofler arbejdsløse på den måde. Først fratages folk det arbejde, de har haft i årevis (på G Kex i tilfælde op til 14 år), og derefter sviner man dem til!

Andre tilstedeværende mente, kritikken mod bestyrelsen var politisk farvet og dirigeret udefra. Den vogn hoppede BKMf's forbundsformand, P. Kjeldsen, også på. Han mente, at det var rart om folk "vaskede deres skjorter" inden de tog til generalforsamling, at det var illoyalt at gå til pressen (han beskykkede sig dog med titlen 'demokrat'), og så var han klar over, der var arbejdere, der gerne tog fem ugers karantene (du milde...!) Da forbundsformanden udtalte sin støtte til den ulovligt valgte tillidsdame, måtte et medlem af a-udvalget erindre ham om, at han i sin tid havde støttet tanken om eksklusion af omtalte (var ikke tillidsrepræsentant på dette tidspunkt).

Bestyrelsen forsøger at redde sig v.h.j.a svindel

Midt i den oprørte diskussion stillede dirigenten beretningen under afstemning, uden at folk bemærkede det. Pludselig bekendtgøres, at beretningen er vedtaget - med tre stemmer for. En storm af protester rejser sig, men på trods heraf kører kasseren uberørt videre med næste punkt på dagsordenen, regnskabet. Efter 10 minutters proteststorm må bestyrelsen krybe til korset. En ny afstemning om beretningen resulterede i 28 for-stemmere og ca. 80 imod (dirigenten undlod at bekendtgøre tallene). Efter en kort pause tager bestyrelsen konsekvensen af en nedstemt beretning og bebuder sin afgang. Der går dog ikke lang tid, før dirigenten atter sætter beretningen under afstemning, men det hjalp den langsomt fattende bestyrelse svært lidt.

Tredje gang stemte kun 22 medlemmer for beretningen og generalforsamlingen blev afbrudt.

Bestyrelsen mobiliserer sine støtter til den ekstraordinære generalforsamling

Den 17/11 afholdes ekstraordinær generalforsamling for at vælge en ny bestyrelse. Den væltede bestyrelse har naturligvis sørget for at gøre sig bemærket forinden. I Århus Stiftstidende den 26.10 udtaler formanden, Leo Dyremose: "En væsentlig grund til forkastelsen af beretningen er, at mange af de tilstedeværende (på generalforsamlingen) ikke er mødevante. De vidste ikke, hvad det betød, når de undlod at stemme for beretningen"....." og at der er blevet kørt en hetz mod fagforeningen, og at hetzen er fuldstændig malplaceret."

I Aktuelt (22/10) gør journalisten sig fuldstændig til grin ved at påstå, at bestyrelsens fald skyldes én sølle studerende. Kasseren i fagforeningen udtaler til Aktuelt: "Det forudses nu, at såfremt bagerne og mølleriarbejderne ikke i større omfang møder frem til den kommende ekstraordinære generalforsamling, vil den ny bestyrelse udelukkende komme til at bestå af biscuitarbejdere." Og

45
minsanten om bestyrelsen ikke, i disse dage op til generalforsamlingen, ringer rundt til arbejdspladserne og beordrer deres 'undersotter' til at møde op til generalforsamling for at tromle oppositionen ned. Dette er så, hvad det er. Men den væltede bestyrelse har desuden været så smart at fastsætte tidspunktet for generalforsamlingen på en sådan måde, at de ansatte på G Kex ikke kan deltage, fordi deres arbejdstider er flyttet til om aftenen (med begrundelsen hovedrep. på den af deres produktionslinjer). Med andre ord: oppositionen og arbejdsledelsesudvalget har al mulig grund til at være skeptiske med hensyn til den ekstraordinære generalforsamlings udfald. Det er åbenbart forfærdeligt svært at skaffe sig af med pamperne:

Angående hvad aktionen gik ud på - se efterfølgende de løbeseddel.

Vi kom ind i billedet fordi personalet på Tousgårdens kontaktede aktionsfonden tirsdag aften 9.11. Der blev indkaldt til møde i Fronthuset onsdag morgen, hvor det blev besluttet at støtte aktionen - dvs. sende blokadevægter som primært blev rekrutteret fra Den sociale Højskole og Historie. At lde andre end personalet være blokadevægter havde til formål at frigøre personalet til forældrearbejde, kontakter til andre fritidsklubber og til pædagoguddannelserne.

Torsdag morgen blev forhandlingerne med inspektoratet og rådmanden for det sociale område genoptaget. Løbesedlen var personalets forhandlingsgrundlag. Lederen blev suspenderet foreløbigt mens forhandlingerne om forholdene på Tousgården føres. DE er ikke gjort færdige endnu.

(løbeseddel)

Onsdag den 10/11 1976.

Til blokadevægter, sympatisører, klubber mm.

Vi har med glæde set på den stigende interesse og solidaritet, der er fremkommet omkring vores aktion her på Tousgården. I takt med den stigende interesse, har der også været et stigende behov fra en øget information, og vi har derfor besluttet at dække dette behov gennem en frohodsvis kort skriftlig opsummering af frolobet omkring Tousgården. Vi vil her benytte lejligheden til at opfordre jer til ved ethvert tvivsspørgsmål at rette henvendelse til personalet på institutionen (henvendelse tlf. 190810), således at alle løgne og fordrejninger straks bliver rettet, inden de bliver lejlighed til at så splittelse mellem jer.

Fritids- og Ungdomsklubben Tousgården ligger på Båv. Rahrsvvej 3 i Brabrand. Personalet består af 13 medarbejdere hvoraf en er leder. Lederen på institutioner har mange og store beføjelser, hvilket kan medføre en meget hård belastning af personalet, hvis lederen ønsker det. Det vil sige, at en leder nødvendigvis må være positiv og samarbejdsvillig overfor personalet, idet der ellers let vil kunne udvikle sig et dårligt arbejdsklima.

I det sidste halve år har der været ret kraftige tendenser til at den i forvejen relativt gode samarbejdsvilje var ved at smuldre. Sagen tilspidtes fra alvor da lederen ønsker at cementere sin autoritet ved at udarbejde en håndbog, der stort set omfatter alle frohold i klubarbejdet. I denne er regler og cirkulærer fortolket så stramt, at de i de fleste tilfælde overtræder kompetancen. Dette medfører, at personalet ikke ser sig i stand til at undersøge håndbogen og arbejde derefter - dette ville nemlig betyde en forringelse af det pædagogiske arbejde. Efter dette afslag, der fandt sted efter et 9 timers ekstraordinært personalemøde, sendte lederen et materiale på 11 sideres beskyldninger til inspektoratet, hvor det blev påstået, at vi ikke ville overholde gældende cirkulærer og regler for klubarbejdet m.v.

Under sagens gang er det således kommet frem, at Kurt Åbo Møller siden foråret har haft kontakt med inspektoratet om samarbejdsvanskeligheder, uden personalets vidende. Dette fremgår klart af det forømtalte 11-siders dokument - dette dokument har man i øvrigt fra vores side rejst en injuriersag på, beramtet til d. 8/12-76 kl. 9¹⁵. Sidenhen er det føget med beskyldninger fra lederen mod personalet om, at vi indoktrinerer børnene politisk, samt møder fulde på arbejde. Dette er sket dels gennem skrivelser til inspektoratet og dels ved præparering af børn og unge og slutteligt gennem froaldrebesøg.

Efterhånden som sagen køres op af lederen, tvinges personalet til at

forsvare sig. Lederen indstiller herefter hele personalet til fyring, idet han anser det fro indlysende "at mindst een af parterne må betragte sig som afskediget indenfor en overskuelig tid." Der er altså efter LDKs og personalets vurdering ingen tvivl om, at lederen kræver det samlede personale (12 pers.) fyret.

Dertil svarer personalets fagforening LDK (Landsforeningen Danske Klubfolk), at det akn der overhovedet ikke være tale om, og at der tvært imod må være tale om at fyre lederen, der alene gennem sin behandlings af denne sag beviser sin totale mangel på samarbejdsvilje.

LDK varsler derfor blokade, som skal træde i kraft tros. d. 4/11, hvis vi ikke inden da bliver lovet realitetsforhandlinger - dvs. frohandlinger. Der tager udgangspunkt i en fjernelse af Kurt Møller. LDK bliver ons. d. 3/11 lovet en forhandling med inspektoratet tirs. d. 9/11, hvilket medfører at blokaden udsættes til ons. d. 10/11. På mødet den 9/11 krævede inspektoratet et møde med personalet ons. d. 10/11 kl. 8⁰⁰ inden inspektoratet tog endelig stilling til sagen. Samtidig med dette iværksættes personalets blokade mod institutionen og i denne indgår der frouden personalet andre fagforeningsrepræsentanter forudenflere foreninger, som stiller sig solidarisk. Blokaden bliver kørt temmelig løst, idet grundlaget er den forventede snarlige opklaring af situationen ved inspektoratet. Lederen møder på arbejde og atarter klubben på egen hånd på prods af blokaden. Indefra klubben fører han overfro børnene en hetz, der iflg. børnene bl.a. går ud på, at de skal provokere personalet i en sådan grad, at det ville føre til vold personalet og børnene imellem, hvorefter politiet ville kunne tilkaldes. Børnene bliver hetzet op mod pædagogerne og adskillige utrolige scener udspringer sig. Lederen rykker blokadeplakater ned, børnene råber om fyring af navngivne pædagoger mv.

Inspektoratet foretager efter vores mening et taktisk udspil. Vi forelægges et kompromisforslag, hvori inspektoratet indvilger i at fjerne lederen i 14 dage, hvorefter vi kan genoptage vores arbejde og grundlaget for dette er, at vi må indgå i nye forhandlinger på et helt nyt grundlag. Desuden bliver de tre suspenderede vikarer genantaget og tilbudt dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette indgår vi på, hvorefter vi blot afventer rådmandens bekræftelse. Tiden går og blokaden bliver kørt meget løst og ingen nye blokadevagter bliver tilkaldt, vi forventede jo en hurtig afklaringsring, - rådmanden ville dog ikke acceptere inspektoratets eget tilbud. Derimod indkaldte han til et nyt møde torsdag d. 11/11 76, hvilket vi indvilligede i. Det står imidlertid klart, at aktionen nu må køre for fuld kraft, for at vise, at vi ser på sagen med stor alvor. Vi vil derfor opfordre alle til at støtte vore berettigede krav med alle kræfter.

Kollegiale hilsner fra
Personalet på Tougården.

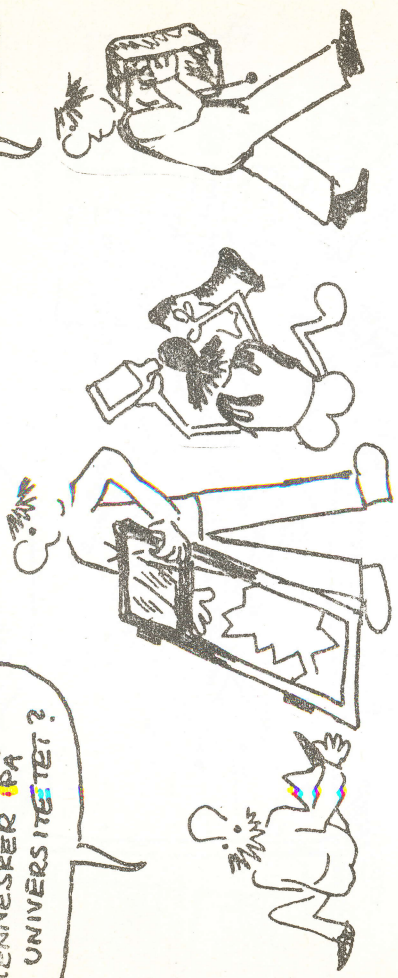
TOBISSERNE

ER DER SÅ MANGE MENSKER PÅ UNIVERSITETET?

PÅ HISTORIE?

I FAGRITIK HISTORIE?

THAN! DER VAR JO NÆSTEN HVAD DER BÅDE KUNNE KRYDE OG GÅ! HVAD SKULLE DE EGTILIG SAMLES OM?

AH, DE SKULLE SÅ MÅND HOLDE MØDE OM ITRÆKKEN ELLER IKKE TRÆKKEN SIG PRA DE PARL. ORGANER

DET KA DEN - DE VEJER IKKE SÅ TUNGT TIL!

JA, DET KA' DU SIDE DIG SELV I ARMEN PÅ, DET KAN - MEN BARE H. KA' HOLDE!

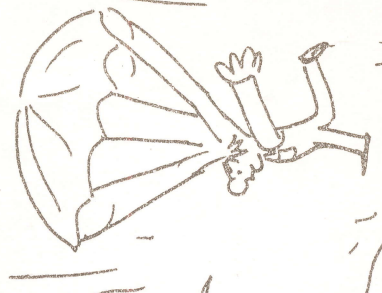
JO, MEN KA' DET DA MOBILISERE FOLK NU OM STUNDER?

BARE ROLIG! DE KOMMER IKKE IGEN FØR NÆSTE VALG!

KU' I MÆRKE DEN BIDENDE IRONI... BOMASK!

HVILKEN FOLKEVAN- SÆDNING!

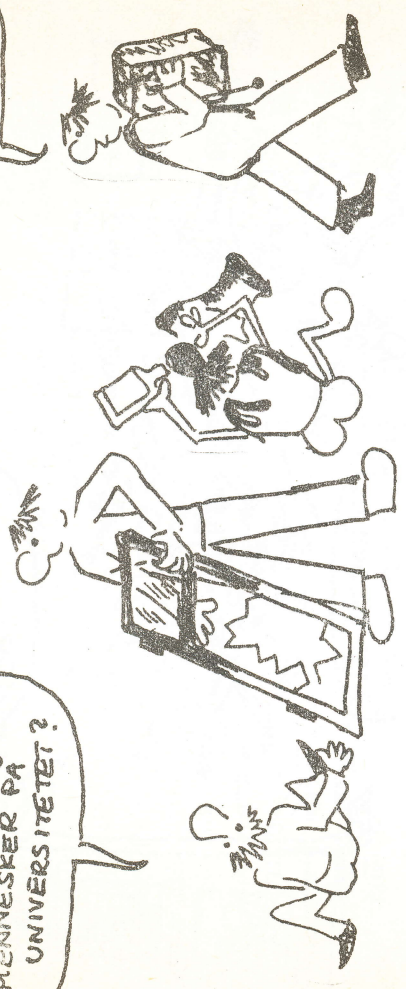
BONDERØVE! MÅNDR TALER! BONGFLAPPER!

ER DER SÅ MANGE
MENSKER PÅ
UNIVERSITETET?

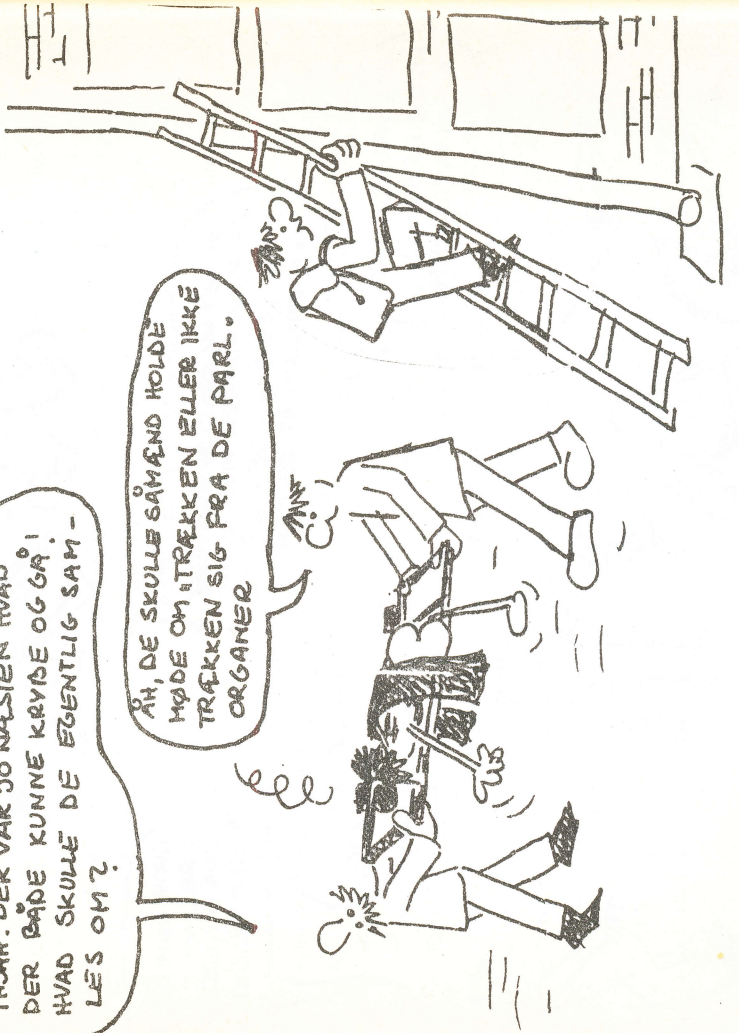
PÅ HISTORIE?

I FAGARITIK HISTORIE?

THAN! DER VAR JO NÆSTEN HVAD
DER BÅDE KUNNE KRYBE OG GÅ!
HVAD SKULLE DE EGENTLIG SAM-
LES OM?

AH, DE SKULLE SÅMEND HOLDE
HÅDE OM TRÆKKEN ELLER IKKE
TRÆKKEN SIG FRA DE PARL-
ORGANER

DET KÅ DEN-DE VEBER
IKKE SÅ TUNGT TIL!

JÅ, DET KÅ'
DU BIDE DIG
SEVI ARMEN
PÅ, DET KÅN-
MEN BARE
H. KÅ' HOLDE!

JOMEN KÅ'
DET DA MOBIL-
SERE FOLK NU
OM STUNDER?

BARE ROLIG! DE
KOMMER IKKE IGEN
FOR NÆSTE VALG!

BONDERØVE!
MEANDERTALERE!
BONGOLIPPERE!

HVILKEN
FOLKEVAN-
DRING!

KU' I MÆRKE
DEN BIDENDE
HÅPS
IDOMI... BOMASK!

